

සියලුම පවත් ලෙස මහ කැපැල් කන්තෝරුවේ ලියා පදිංචි කරන ලදී.

ජීවිතය

'සෛරිය' බස යා - නොකරන විණ යා'

5 වෙනම
12 කලබ

පටුන

මුද්‍රණ නිසව දුන් තැන	353
දසුන් හටන දිනු දින	ව. සිල්වරුවන් 355
කුන් මුදු මඟුල් පල	අමරසිරි ගුණවර්ධ 356
තෙ රුවන් වැදුම	දිරිලකුරු 358
මුරුණ්ඩ හානාවක් ලක්දිවේ වී ද?	ධර්මබන්ධු අමරසේකර 359
මුනිදස් පුමුදුව	අ. පොන්නම්පෙරුම 361
තෙන්නකෝන් කිවියාව	වී. ජ. මු. ලොකුබංඩාර 363
දෙ සල කුමරු ගෙ සැරය	366
විචිත්‍ර විචිත්‍රව	සඳුදස් කෝපරනේවා 367
ගම් පෙරළිය	විලියම් රංමනායක 370
වෙසක් දසුන	සිරි ඇලෙක්ස් 372
දුහුන පබඳ	373
යන්තර සුරය	වෙල්ලාල ජයමහ 376
සරසවි පිටිසුමට රුකුල	ගාමිණී ප්‍රණාන්දු 378
මගේ බලවේග සමය	මොහොට්ටි දෙණු දේවිදු 380
විසි මුණු අසිපත	අජිත් 383

509 වෙසක්
1965 මැයි

ඊ සහ 50 යි.

diplomat

		S'S WHITE 	TOWN
CONSUL 	CASUAL 	AMBASSADOR 	TETORON COTTON CASUALS
TETORON COTTON 	DRESS SHIRT 	DACRON 	TERYLENE

for any occasion

**HIRDARAMANI
INDUSTRIES
LTD.**

බබට අවශ්‍ය

- ★ රෙදිපිළි
- ★ ප්‍රසිද්ධත් පැත් සහ
- අට පිරිකර - පූජා හි යොදා**
- සඳහා
- අප වෙත පැමිණෙන්න.
- ★ සාධාරණ මිල   ★ අවංක සේවය

සීමා සහිත
ඩී. සී. ප්‍රනාන්දු සහ සමාගම
 242, 244, කොළින් පිදිය,
 කොළඹ 11

ෆෝන් 5098

Handwritten signature or name at the top right of the page.

5 වෙළුම
1965 මැයි

12 කලම
2509 වෙසක්

සකස්වූවා - අරිසෙන් අහුලුසු
ලියනයේ ජිනදස්
සොමුම්ම - ගල්කිස්සේ, හුරුදොඩ පාරේ 20/1

බුදුන් බසට දුන් තැන

"ව්‍යවහාර භාෂාව ව්‍යාකරණානුකූල නො වේද? නො වේ නම් එකතු ගෙන් කියවෙන අදහසක් අනිකා නිවැරදිව වටහා ගත්තේ කෙසේද? අදහස් අනුන්ට ඇහෙන අන්දමට කියනවාට ලියනවාට වැඩියෙන් ඇති ව්‍යාකරණය සුමක් ද? ව්‍යාකරණය කියන්නේ අමුතු විදියේ විවිධරණ බඩුවක් ද? අමුතු භාස් කමක් ද?"

මේ පිරිවෙත් සරසවියෙහි මහ ඇඳුරු යකිවරයාණ කෙනෙකු බසට දී ඇති තැනයි. මුත් වගන්තේ හේ පිළිගැනීමේ හැටි-ටට බස කම් හුදු අදහස් පැවැසීමේ මිසක් වෙහි. මේ කම් විමසා බැලිය යුතු මතයෙකි.

වැද්දට ඇඳුම් හුදු විලි වැසීමක් පමණි. හැදුණු මිනිසාටත් ඒ එසේ මැ වේ ද? වේ නම්, තත් තත් වගැ රෙදි පිලි, තත් තත් මාදිලියේ ඇඳුම් පැළඳුම් සඳහා නිහු වෙහෙසෙන්නේ කුමට ද? අමුඛය මැ සැකේ නො?

අභිභූවකයාට තැනැ තැනැ ගෙනැ යන තිවෙස හුදු අම්, වැසි දැ වලකතයක් පමණි.

හැදුණු මිනිසාටත් ඒ එසේ වේ ද? වේ නම්, තිවෙස ගැනැ එහි හැලැස්ම ගැනැ තව තම් මාදිලි ගැනැ නිහු මේ කරම් වෙහෙසෙන්නේ කුමට ද? වට්ට වසිවිවි ජීන්හි හතරකුත් වහලට පොල් අතු හෝ 'වකරම්' කීපයකුත් තිබුණා මැ මදා!

දිවුණු හැදුණු මිනිසාට බස හුදු අදහස් පවසනයක් මැ නොවේ; ඒ ව්‍යාපි දහ වග එකට බඳින, පණ පොවන, පෙරට යවන බලවත් මහෙක් ද වෙයි; එ සේ මැ ඇදුම්, තිවෙස සේ මැ ඒ නිහුට උසස් කලා කියෙක්ද වෙයි.

'කියන්නා කෙ සේ කිව ද අසන්නා එය සිහි නුවණින් විමසා ඇසියා යුතු යා' යනු හෙළදිවේ අපට පුරාණ කියමනෙකි. බුදු දහමින් අපට උගන්වා ඇත්තේ ද විමසා පිළිගැනීමේ අනුසස් යා. බුදු දහම ද එ බඳුම වූ දහමෙකි. බුදුන් සේ බසන් එ සේ වේ නම් සෙස්සවුන් ගේ කියමන් ගැනා කියනු කිමි. බුදුන් මා එ ද කලාමයනට කාලාම සුතුරෙහි වදලා සේ කී තැනේ මහත් බව කො; නසා විමසා බලා මා පිළිගැනීමට අහෝ, සියලු හෙළයෝ තැමෙත් කමි!

බුදුන්, බසට විසරණයට දුන්නේ කවර නැග ද?

බුදු බණ සතු බසින් තැබීම මැනවැ යි කිවකුට ඔවුන් වහන්සේ දුන් පිළිතුර ද මෙහි ලා අපට වැදගත් වෙයි. එ නම් බුදු බණ සිය බසින් විශා යුතු බව යි. එ ද මෙහි වැඩි මිහිඳු හිමියන් බුදු බණ බුදු බසින් මෙහි කොපවත්වා හෙළ බසින් එය පැවැත්වූයේ ද, හෙළයෙහි හෙළ දේ මා පියනට ද, හෙළ දරුවකු හෙළ-යෙහි මිහණ වූ හෙළ බසින් දහම උගෙනා එය හෙළ පිරිස් මැද හෙළ බසින් මා දෙසා හෙළසත් කිවන් දක්නට වූ ද මා හෙළදිවේ බුදු සසුන මුල් බැස ගතිහි යි වදලේ ද එ

හෙයනා යි හගිණු. අද අප බුදුන් වදින්නෙත් පත්සිල් පවා ගන්නෙත් සිය බසින් මා ද යනු විමසා බැලියා යුත්තෙකි.

විසරණය අනුව මැනවින් ලියැවුණු දහම මා කල් පවත්තා බවත් විසරණය වරදද ලියැවුණු දහම නොපවත්තා බවත් බුදුහු 'අංගුත්තරුගමයෙහි' දී 1 වදල හ.

බුදු දහම වැඩි ගැඹුරු ඉසව්වක් ගැනා කුමට කියමු ද? නොගැඹුරු කරුණක් ගැනා කියන සැමැති වැකියන් වුව ද විසරණයට පටහැසි වූ විට ඇති වන තතුට පහසා පෙනෙන නිදසුනිණු මා පැහැදිලි වෙයි.

'අතින් පැත්තේ බිත්තියේ එල්ලී සිටි අක්කාණේත් ඇගේ සැමියාගේත් මහල් පින්තූරය තාත්තාගේ මහල් පින්තූරයට ඉඳුරුම් වෙතස් එකකි' 2

මෙහි කියැවෙන හැටියට බිත්තියේ අනෙක් පැත්තේ එල්ලී සිටියේ පින්තූරය නො වූ අක්කා යා!

විසරණය අඩුතු වීදියේ විවිචුරණ බඩු-වකුත් භාස් කමකුත් කො මා හදල යුතු ඉසව්වක් බව මිත් මා පැහැදිලි යා!

1. ද්වේ මෙ භික්ඛවෙ ධම්මා සද්ධම්මස්ස සමමෝසාය අනන්තරධානාය සංවත්තන්ති, කතමෙ ද්වේ? දුන්නික්ඛිත්තඤ්ච පදබ්බාසද්දන්තං, අත්ථො ච දුන්නිතො. දුන්නික්ඛිත්තස්ස භික්ඛවෙ පදබ්බාසද්දන්තස්ස අත්ථොපි දුන්නායො හොති, ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ ද්වේ ධම්මා සද්ධම්මස්ස අනන්තරධානාය සංවත්තන්ති

ද්වේ මෙ භික්ඛවෙ ධම්මා සද්ධම්මස්ස ධීතියා අසම්මොසාය අනන්තරධානාය සංවත්තන්ති, කතමෙ ද්වේ? සුන්නික්ඛිත්තඤ්ච පද බ්බාසද්දන්තං, අත්ථො ච සුන්නිතො, සුන්නික්ඛිත්තස්ස භික්ඛවෙ පද බ්බාසද්දන්තස්ස අත්ථොපි සුන්නායො හොති, ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ ද්වේ ධම්මා සද්ධම්මස්ස ධීතියා අසම්මෝසාය අනන්තරධානාය

සංවත්තන්ති

(ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලායෙහි පළ කැරුණු පොතෙහි 116 පිට)

2. විරාගය (මාර්චින් වික්‍රමසිංහ) 11 පිට.

දසුන් හටන දිනු දින

වරකාගොඩා සිල්ලුවන් හිමි

කො තැනෙකැ සිටැ එමි ද? මතු කො තැනෙකැ
කුමකට මම මෙ තැනැ දින රැය
සටනෙකි නොනවතින මහ ගන අදුර
රැකියැවි දය කිම ද? රැකැගත හැකි ද,

යෙමි ද?
ගලවමි ද?
මැද
එ ද?

නො දැනිමි; නො නවතිමි; මතු වන ගැටලු
පටලැවිලැවි යමි, තව ඉදිවියට
වට වුණු විටැ ද මල පුටුවට මරු ගෙ
මතු සැප පතා එ ද හිර කැරැගනිමි,

වැලේ
කැලේ
දලේ
ගෙලේ

'ඇයි මේ?' 'එයට මට පිළිතුරු නො දියැ
ඒ ගැනැ "පොතේ" ඇති ලියැවි අනැගි
එහි ගැටලු අරුත් ගරුමිටු අතර
එළියට ඇදිමට බැඳැගත යුතු යැ,

හැකි
වැකි'
රැකි
කෙකි

'මියැ ගිය අය මිසක් පණ ඇති අය
නොපැනෙන තැනෙකැ ඇති, 'කිසිවෙක්' හැමට
සිහු එය දැනිති, අප වැනි අය නැණ
නො දැනිති යැ'යි කෙනෙක් මහ සටනකට

නුදුටු
හෙටු
කැහැටු
බටු

'පෙර උත් තැනෙක් නැති, මතු යන තැනෙක්
මෙහි කා කතා වත් දිවි රැකැගනොත්
එහි යුතු අයුතු කම් විමසන අයට
ඉඩ නො දෙමු යැ'යි සමහරු පෙර මුණට

නැති,
ඇති
ගැනි
එකි

මේ වැනි බොලෙද - බිහිසුණු මිනිසුන්
පහළ වැ දිවි ගෙවා ජය ගෙනැ මර
පිවිත රහස හෙළි කැරැ දී එක
සැනැසුණු 'හිමි තුමා' අද සිහියට

මැදදෙන්
යුදදෙන්
ඉදදෙන්
එදදෙන්

වසුන් හැර ලෙවත් ඇස පිසැ කෙලෙස්
පසුන් කොටැ දමා මිසදිටු හුඹස්
දසුන් හටන දිනු මුනිදුට මමත්
කසුන් කිකිණි වැල් සොලවමි, අදත්

දළි
හැළි
තිළි
යළි

තුන් බුදු මහල පල

මහ කිවි

අරෙරසිරි ගුණවංසී

බුදුහන් ගොසුම්ගොන් මහත්මාණන් මෙ
ලෝ එළි දැක, වදල ද මහලෙකි. ඒ මුල්
මහල යා. උත් බුදු වී වදල ද ද මහලෙකි.
ඉක්බිති මහල යා ඒ. බුදුන් තිවත් වන් ද ද
මහලෙකි. ඊ ලග මහල ඒ යා. තුන් බුදු මහල
තමන් බුදුහු දතා දත්තේ ඒ තුන් කරුණ හි
තුන් මා යෙදුණේ වෙනස් පුත් පෝ ද යා. එ
බැවින් සියලු බුදුහුවනට ඉන් වැඩි මහල්
දිනෙක් නැති. එ දින තුන් ලොවට ඇසිරිනම්
මහල් දින ද වේ.

ඒ මහල් ද වෙනසෙකි. බුදුහුවන් ගේ
සෙසු මහල් දවස්හි මෙන් තත් විසිතුරු සඵ
පිළි අබරණ යන මෙයින් හැදී නො වගා මිහිරි
කැවිලි පෙවිලි වලද, කෙළි දෙලෙන් හැණ
වෙස් පැමෙක් එ දිනා නො වේ. ඒ යා වෙනස.
තත් පින් කම් සඳහා මා යා ඒ මහල් ද
ඇරුණේ. පිරිසුදු සුදු සඵයෙන් හැරැසී රිවි
උදවට මත්තෙන් පත්සල් වැදී සිල් පේ වැ
හැත්ම. එ සැටි මා සැදී තෙල් මල් ගද දුම්
ගෙතා වෙහෙරැ වැදූ තෙ රුවන් පිදුම්, වැදුම්
පිදුම් සඳහා එ සේ යන්තවුන් ගේ සා පවස
කිවන දත්සල් පැවැත්වීම යන මේ යා එ ද
වෙසෙසින් පල වන මහල් ලකුණු. සැබැවින්
මා කො තරම් මනා මහල් දිනෙක් ද?

මහල කො පමණ මනා වුව ද එ පමණින්
මා මනා පල කො ලැබේ. ඒ ලබා ගත කැක්කේ
මනා පිළිවෙතිනි. සැබැවින් මා එහි පිහිටා එ
පල ලබා ගන්නෝ කී දෙනෙක් ද? ගත සුවද
පැකින් දෙවැ, සුදු බුදු සඵයෙන් වෙලා, සිල්
පේ වැ ගත ද තුන් සිත පිරිසුදු හුවු තත්හි
මනා පල කොසින් ද? කො තරම් පැහැපත්
සුපිරිසුදු සුවද මල් තෙල් දුම් ඇ ද තුනුරුවන්

තෙරේ පිදුම ද නියම සැදූ බැවි පහන් සිත්
තැන් තම් එහි දු වනුයේ මනා පල කො වේ.
සිල් ඉතා සුලබ වැ වැවෙන දින බැවින් සෙස්-
සත් අනුවන්තට සැරැසුණු පමණිනුදු නියම
පල අත් කො වේ. වැඩි දෙනා වදනා සුදහ
බැවින් තිකම් තමට එ සේ කරන තැනට
මෙහෙයවුණු තරම්නුදු ඉටු පල අත් පත් වුදු
දු කැති.

තමන් අනුසසු පෙලේ පෙනෙමින් පිදු-
වෙතින් තොර වැ ඉදුරාදුලී තයින් බුදුහු බව
පාත්තෝ අද තොහිග වෙත්. මුහු තමන් සිහි-
නෙහුදු නොහදහන නොපිළිපදනා බණ සබයේ
දෙසමින් එ මා අනුත් පිළිපදවමින් තිවන්
දක්නා දක්වනු බලත්. පත්සිල් තබා එක් සිල්
වත් රක්නා පෙලට අයත් වන පිතට තොහිම්,
බුදුහු වත් පිළිවෙත් තම් කිම් දු හි නොදත්තා,
සැදූ බැවි නාදුකන ඇතැමෙක් රජයට පවා
බුදුහු පට පටවන්තට මං සොයන්. බුදු සස්ත
බුදුහු මහ නුරුක්තා පෙලට වැටී ඒ දෙපසට
තොහිත පතා කරන කියන සරියෙන් කිසිදු
පලක් දක්නා නොලද ඉක්බිති උත් හිටි ගමන්
මහ උවසු වෙසින් පෙනී සිටින්නට තැන්
කෙරෙමින් උඩු පිටින් බුදුහු හිත පැ හඩන්-
තෝ ද වෙත්. එ තෙක් දෙනා අතුරින්
එකෙකුත් තුන් බුදු මහල් පල ලබා සුව පත්
වත්තේ නො වේ.

බුදුහු මහෙහි පිදුම් දෙ වගෙකි. දත් වත්
මල් පහන් ඇ එක් වගෙකි. පිළිවෙත් යා
අනෙක් වග. 'ආමිත, පුභිපත්ති' යා සි වැවෙහි
ඒ දෙ වග. ඉන් දුන් බෙහෙවින් තැන් ලැබේ-
නුයේ පලවූ වැන්න යා. දෙ වැන්න නොපල
තත්හි මා යා පෙනෙනුයේ, නියම බුදුහු බව

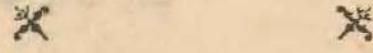
විනුයේ දෙ වැන්නේ යැ, පලමු වැන්නේ නො වේ. අද බොහෝ බුදුනුවන් ගේ අඩු පාඩු කො තෙකුත් පෙනෙනුයේ පිළිවෙත් පසින් ඇති වූ පිරිහීමෙනි. ඉදා සිටා තුනුරුවන් කෙරේ මලක් පහතක් පිදු පමණින් බුදු පාමොක් දහක් පිරිනැමූ තරමින් නියම බුදුහු බව රැකෙනුයේ නොවේ. එ පින් කම් පමණින් මොක් දක්නා ලැබීමේකුදු නැති. ලැබෙහි යි සිතනු මූලා විම පමණ යි. නියතින් මෑ නිවන් රැස්නා බුදුහු- වෙත් වේ නම් හේ අදි කොටා මිලිවෙත්— මේ, බුදුහු පිලිවෙත් රැක්කා යුත්තේ යැ; අක්මිති යටා කි පින් කම්හි යෙදිය යුත්තේ යැ. ඒ දෙ වන මහින් පිරිමසා— ගැත්මෙන් පමණ යි කවර බුදුහු වාට වූව ද දෙ ලෝ කරණ කලාසෙනුයේ.

බලල් සිල් රැක්මේ නියුතු විමෙන් වන් මුල් (වෛතුලය) බණ දෙස්මේ දිව කෙලා- විමෙන් වන් තමට පන්සිල් ගැත්මෙන් වන් කිසිවෙක් උවසු බව ලැබෙත් නම් අද බලල බල අතේ බුදුහු උවසුවෝ ඉදි වලු සෙසින් නො පෙනෙත් ද? මිනිස් වගට දෙ ලොවට වැඩ වඩන ඉහලතම දහම් බුදු රදුන් පිටින් මෑ වදලා ඇතැ යනු තැණ දුනුම පිරිපා- දුණු සමහර නුබුදුහු විශ්වාස ද පිලිගනින්, අවසන්. සියලු පැණියන් කෙරේ එක්වන් කුලුණින් පිරි ගිය මෙතින් තරහම වෑ වැටෙන වෙන කවුරු ද බුදුන් විනා? බලමු මබ දුනු දින! අන් සතරන් උපන් දිනා මෙන් කැණ වෙසට කිහිඹියක ගේ ද දිවි තොර වේ ද? මහල් වසුත් සැරැසුම් නිසා මසට දිවි දෙන හිරිසත් වගට ද තුන් බුදු මහල් ද නියම මහල් දිනෙහි. පොළයේ කර තිරිසන් දෙ වග එ බදු මහල් සුවයෙන් සැතැයෙන වෙන දිනෙක් බැව්.

එ බදු උතුම්තම ලෝකෙන් මහත්මාණන් වදල දහමට ඉඩ වැඩුණු මෙ රටේ බුදුහු තමන් දාම මිරිකන්නෝ තිරිසනුතට තැත් දෙත්-

තෝ යැ. උනුදු දිනා පෙනෙන පමණට නොමිනිස් කම් මුදුන් කෙරෙමින් බුදුහු හත පැ ලන්නෝ මේ දිවයින පුරු වෙත්. මවුන් තනේ කිරි උරමින් තැලෑවෙන බිලිදුන් ඉඳුනා කිවෙස් වැද දෙ පුතු මවුන් මරු මූවෑ ගත්වා උන් සතු ද පැහැරැ- ගන්නෝ කවුරු ද? අඩු වැසි පිති නො තකා දවන පුරු දා හිස අතැ සැරිසරු බාදිය වතුරැවමින් ලද සිහමනින් ගත් ගිම් නිවනු පතා පාළු පිලේ අම්බලමේ රුප්පේ වැතිරැ ගත් යැදියා සිහා- ගත් දය උදුරු කන්නෝ කවුරු ද? සහ සතු ද සුරු ගන්නෝ කවුරු ද? ඉතා වැසි විසින් බුදුහු හත දරුවෝ යැ යනු නො මේ ද පිලිවදන්? ඇති ද ඒ? බුදුහු මහට පටිගැණි නොමිනිස් ගති හෙසිති.

දම් පෙදේ (බිමම පදයේ) එන 'අනුනාතං උපමං කත්වා (හමන් උවම් කොටා) යන බණ පමණ වන් පිලිපදනට තරම් සින් මෙහෙය- වන්නෝ වෙත් නම් උතට ඉතා මනා බුදුනුවන් වන්තට බැරි තැනි. අනුසසු පස ගත්තවුන් ගේ ද නොකම්පස් බැවින් බුදුහු මහ පිරිහෙනු පෙනේ. පලමු කොටා ඕනු කම්පස් විෂා යුත්තාහු යැ. බුදුහු තම දරා රට රවටත්තට බලන්නෝ අනුතට විඩා තමන් රැවැටෙන බව නො දනිත්. එ තෙක් දෙනා නිසි බුදුහු පිලි- වෙත් පෙළට ඇස හිස දෙත් නම් දෙ පසට මෑ වැඩ වැඩේ. මෙත් සිත් පෙරට කොටා එ බව මෙතෙහි කෙරෙමින් දෙ ලෝ දිය පතා බුදුහු බව තර කැරැ- ගන්නට සියල්ලෝ නියම දම් දක්නා නැණ ඇස්හි ලත් වා! එ සේ ලද්දකට තුන් බුදු මහල් පල මහත් පල සලසා. එහි විවා විසින් උා තුමු සැතැයෙහි එ ලොවින් මේ ලොවින් දෙකින් මෑ; දිලියොනි; සිතන පතන සුව මතු ලැබෙති; හැම හරි බුදුහු වා ගේ මෑ එක ලක වන අසර සසර තසනි; පරමරුක් විසින් අමා වලද කරනට නිසි තැනට පැමිණෙත්. තිලෝ වැසි හැමට තුන් බුදු මහල් පල නියතින් මෑ ලැබේ පි!

තෙ රුවන් වැටුම

ත්භග්ගේ
දිරිලකුරු හිමි

දිවකුරු පා මුලා අතට සැපත්
මොක් සුව හැඳලා පසරට පත්
ලෙහි යු සව සත සිය සුත සේ
සාද සාද මම බුදුන් වදිමි

තරු, මෙර, සිදු පරයා සසරේ
ඇස් ඉස් මස් ලේ පැරුම් බිමේ
පුද දුන් මතු බුදු බව වෙනුයෙන්
සාද සාද මම බුදුන් වදිමි

සතර අසැකි කප් ලකක් පුරා
සසරේ සරමින් පැරුම් පුරා
පිළිවිදි නව ලොවකුරා දහම
සාද සාද මම බුදුන් වදිමි

බව ඉක් මියුමට සිවුරු දරා
පරනට වැඩ සඳහා කැප වූ
ඔබ අනුයත සවිචතුදු තැනු
සාද සාද මම බුදුන් වදිමි

නිවන් සොයන හැම දනා විසින්
යා යුතු එක් මහ යා යි පැවැසූ
අරි අටහ මහ ඇතුළත් වූ
සාද සාද මම දහම වදිමි

සසරේ ඇති තතු හැම පහද
මිනිසා පිළිබඳ පැවැතුම හා
නැවැතුම හා පිළියමුදු දෙසූ
සාද සාද මම දහම වදිමි

සිත පිළිබඳ උස් විතර විබා
අත් කිසි දහමේකැ නොවන සෙ පා
සැකි වන පරදු දු තැවුම නො බා
සාද සාද මම දහම වදිමි

සැහැවියා යුතු කිසිවක් නැති වූ
එව බලව යි පැමට නිසි වූ
තම තැණ පමණින් දහ යුතු වූ
සාද සාද මම දහම වදිමි

මහ පල ගණනින් සිව් යුග වූ
වෙන වෙන ගනිතොත් අටහ පුහුල්
අරි ගණා යන නමින් උදුල්
සාද සාද මම සභුන් වදිමි

පියවත් සුළචක් සැදු ඕනින්
මහ පල ගත්වන දහස් වරින්
පින් කෙත් වන ලෝ දනට උතුම්
සාද සාද මම සභුන් වදිමි

ලෙවි හැම බැඳුමන් සිඳූ විඳූ යු
ලොවකුරු මහට මැ සිත මෙහෙයූ
අනුකව වැඩ පිණිස මැ කැප වූ
සාද සාද මම සභුන් වදිමි

නො සෙවියා යුතු අත් දෙක මැ පියු
මැද පිළිවෙතෙහි මැ සිය පිය යු
කුන් දෙඳ කිසි තැන වකක් නුයු
සාද සාද මම සභුන් වදිමි

මුරුණුම හා භාෂාවෙක් ලක්දිවේ වී ද?

ධර්මබන්ධු අමරසේකර

පුරුණුම ලේඛන හා භාෂා හා පිළිබඳ විශාරද දැනුමක් ඇති සිටපු පුරු විදු අදිකාරී තෙතරන් පරණවිතාන සුරිත් විසින් මැනෙක දී කරන ලද පුරුණු ලිපි පරීක්ෂණයක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මෙරට විජයාවතරණයට පෙර වූ සුළු ජනයා සහ මවුන් කතා කළ බසක් මුරුණුම යන නමින් පෙනීයන බව පවතී. ඇති එ කුමා ගේ මේ නම යායත්‍රිය තොයාගැනීම ගැන භාෂා ශාස්ත්‍ර විශාරදයන් ගේ ද ඉතිහාස ගවේෂකයන් ගේ ද මහත් කුතුහලයක් ඇති කළ බව කීව හැකි ය. මෙයට පෙර තො ඇසුරු මේ නම ආවිජ්ජකරණය ගැන අපට ද මදක් පරීක්ෂා කැර බැලීමට සිත් විය. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මුරුණුමයන් ගැන අපට තොයා ගත හැකි වූ කරුණු සවල්පයක් විදිවතුන් ඉදිරියේ තබන්නේ තවත් මේ ගැන දත්තා ගමින් වැඩි දුරටත් දැන ගැනීමේ බලාපොරොත්තු වෙති.

මුරුණුමයෝ කවරහු ද? ඔවුහු කොහි සිට කවර ද මෙහි පැමිණියාහු ද? ඔවුන් කතා කළ මත කීමෙක් දැ යි බලමු.

මුරුණුමයෝ

දැනට ඉතිහාස ගවේෂකයන් විසින් කියා තිබෙන හැටියට මේ මනුෂ්‍ය වර්ගයා මුල් පදිංචි භාර ජාතියක් තො ව කිතු වසට පෙර සියවස් කීපයක් ඇතුළත දැනට පැමිණි ජන කොට්ඨාසයෙහි, හි: ව: දෙ වන සියවසේ සිටි ප්‍රබල ශ්‍රික ඉතිහාස කාරයකු වූ ටොලමි මොවුන් ගේ නම ලියා තිබෙන්නේ 'මොරොන්-මයි' යනුවෙනි. ගේ මේ වර්ගයා ගංගා නදියේ ඔවුන් වෙරළත විසු ජාතියක් බව කියයි. ආල් යාමේ දී මුරුණුමයෝ ගංගා නදියේ කැනෙතහිර මුළු උතුරු විහාර පෙදෙස හා ගංගා නදියේ මෝයේ ඉහත්තාව දක්වා ඇති

පෙදෙස තුළ පැතිරී ගොස් සිටිය හ. එ වක දී මේ වර්ගයා ගංගා නදියේ කැනෙතහිර දෙසින් පිහිටි බොරසිතා, කොරියගතා, කොන්ඩොටා, කෙලිචිතා, අගනගොරා, තලුර්ගා, යන ප්‍රබල නගරවල විසුවෝ ය. මේ නමවලින් ටොලමි කියන පෙදෙස් වත්මන් වහරින් හඳුනා ගැනීමට තොගැනි නමුත් සාන්ත මාවතයන් ගේ ලියවිලි අනුව කෙලිචිතා නමින් හදුනන් කැර තිබෙන්නේ කාලිතදිය ගෙවන් කාලිත්දී නදිය බව විශ්වාස කරති. අගනගොරා නමින් හදුනන් වන්නේ අසදීප ගෙවන් අග්‍රවිපය වේ. මේ නුවර ගංගා නදියේ කැනෙතහිර නමගේ පිහිටි බවත් එය කන්වා නමින් ප්‍රබල පෙදෙස බවත් ටොලමි ගේ "පුරුණ ඉන්දියාව" පොතේ හදුනන් වෙයි.

දැනට පුරුණුම අදිකාරී වී සිටි කතින්හැමි කුමා මුණුමයන් පදිංචි පෙදෙස්වල ජනයා අතර තවමත් මුරුණුම යන නම මුරුණුමයන් යන නමින් භාවිත වන බව කියා ඇති. මුණුමයෝ වනාහි ජොට නාගපුර්ගි සහ මධ්‍ය ඉන්දියාවේත් විසිරී සිටින කඳුකර වැසි මනුෂ්‍ය වර්ගයෙහි. කතින්හැමි කුමා වැසි දුරටත් කරුණු දක්වමින් මුණුම යන නම වනාහි තුෂාර හා තොබරි දෙ දෙනාට පසු ව රජය හිමි කැරගත් කුමාරවරුන් එකොලොස් දෙනෙකු ගේ පෙළපතෙක නමක් සේ විමණු පුරුණුමයෝ හදුනන් වන බව කියයි. වාසු පුරුණුමයෙහි මුරුණුම නමින් හදුනන් වන ගෝත්‍රය ටොලමි කියන මුරුණුමයෙහි වර්ගයා ම බවත් හකුබසින් ඒ නම කියන්නේ මුරුණුම නමින් බවත් කියති.

මොනිස් විලියම් ගේ සංස්කෘත මහා ආකාරදියේ මුරුණුම යන නම රජකු ගේ නම, රජ පෙළපතෙක නමක් හා මිනිස් වර්ගයෙක නමකුත් ව්‍යවහාර වන බව හදුනන් වේ.

වෛලම් ගේ මරුණ්ඩයි හෝ මොරොන්ඩයි
 ශබ්දයෙන් මෙරිඩි වගීයා වාච්‍ය වන බව කියත
 කනිත්කම තුමා මෙරිඩිවරුන් සුරුරී හෝ
 සවර (සබර) ජාතිකයන්ට සම්බන්ධ කාර එහි
 සදහන් කාර තිබෙන බව ද කියා ඇති වාසු-
 පුරාණයෙහි මරුණ්ඩ යන නමින් සදහන්
 කාර තිබෙන්නේ එක්තරා මේලවත්, වනවර
 ජාතියෙකි. ඉන්දියාවේ මුල් පදිංචි කාරයෝත්
 ඉන්දු - ආර්ය වගීයාත් පසුව ඉන්දියාවට
 පදිංචියට පැමිණි අධිරේනිය, පාර්සි මිශ්‍ර
 ජාතීන්ට මේලවත්, වනවරයන් යයි වෛදික
 පොත්වල සදහන් කළේ ඔවුන් බමුණු නෙ
 නොපිළිගත් නිසාත් නින්දා, බ්‍රහ්ම දේවතාවන්
 ඇදහීම් හා බමුණන් නොපිළිම නිසාත් යැයි
 කියති.

තව ද වෛලම් මොරොණ්ඩ හමින්
 අයෝගි ජාතිකයන් ගේ අන්‍යත්තර තහරයක්
 ගැන ද සදහන් කාර ඇතත් ඒ කියන අයෝගි
 පුරය වනාහි තෙරල දේශයේ දකුණු දිගින්
 පිහිටි පෙදෙසක් හැටියට සිතන හෙයින් එය
 මොරොණ්ඩ පෙදෙසක් හැටියට ඉතිහාසඥයන්
 විසින් හඳුනාගෙන තැනී. සම්හර විට ඒ වනාහි
 මොරොණ්ඩයි හෝ මුරුණ්ඩ හෝ තහරයක්
 වුව හොත් මොරොණ්ඩයි වගීයාට දකුණු
 දඹදිවත් ජනපදයක් තිබෙන්නව ඇතැයි
 අභිමාන කළ හැකිය.

හේමවඥ්‍යන් ගේ අභිධාන වින්තාමණි-
 යෙහි මුරුණ්ඩ ශබ්දය තෝරා තිබෙන්නේ
 වෛලම් කියන ලම්පාකයන් හා ලම්බකයි
 ගෝත්‍රවලට ව්‍යවහාර කළ නමක් හැටියට ය.
 මේ නම්වල ලම්බකණි ගෝත්‍රයට කිවිටුවර
 ගතියක් ද පෙනී යයි. ලම්බකයි නමැති
 ජාතිකයන් විසුවේ ලන්මාත් පෙදෙස ආයන්-
 තයේ වර්තමාන කාබුල් ගහ ඉහත්තාවේ
 පිහිටි පෙදෙසෙක හැටියට සොයාගෙන තිබේ.
 මේ නිසා මුරුණ්ඩ ගෝත්‍රිකයන්ට එම
 පෙදෙසෙහිත් ජනපදයක් තිබුණු බව සිතිය
 හැකිය. කනිත්කම ගේ පුරාණ ඉන්දියාවේ
 භූමි විස්තරයෙහි මේ තොරතුරු සදහන් වේ.

ක්‍රි: ව: 4 වන සියවසේ දඹදිව රජය කළ
 සමුද්‍රගුප්තට උදව් දීමට සිය කාමැත්තෙක්
 පැමිණි විදේශික රජුන් අතර යක - මුරුණ්ඩ
 නම් මගීයන් සිටි බව පෙනෙන අතර ක්‍රි: ව: 6

වන සියවසට අයත් මධ්‍ය ඉන්දියාවේ සෙල්
 ලිපියෙක මුරුණ්ඩ යොමින් කෙනෙකු ගැන ද
 සදහන් වන්නේ ය.

ආචාර්ය ජ්වෙන් කෝතෝ කියන හැටියට
 මුරුණ්ඩ නාමයේ තේරුම් ගත (-යාකා)
 බහිත් ස්වාමියා, උත්තමියා, අධිපතියා රත්ත
 ය. ඒ නිසා ගත - මුරුණ්ඩ ශබ්දය සමුද්‍රගුප්ත
 කාලයේ ව්‍යවහාර කොට තිබෙන්නේ යක හෝ
 යාකා ස්වාමියෙකුට හෝ අධිපතියෙකුට ය.
 මෙයින් අදහස් කාර තිබෙන්නේ එවකට
 උදේති රට සුරුමුග පෙදෙස් පාලනය කළ
 අධිපතියෙකු විය හැකිය. (සමුද්‍රගුප්ත ගේ
 අලකඛාද් සෙල් ලිපි විවරණය බලන්න.)

ගත මුරුණ්ඩයෝ කවරහු ද?

වන්දුගුප්ත රජු ගේ සටන්වල දී ඔහුට
 උදව් පිණිස පැමිණි ගත මුරුණ්ඩයෝ කවරහු
 ද සි තවදුරටත් පරික්ෂා කාර බලමු. ආචාර්ය
 ජ්වෙන් කෝතෝ කියන හැටියට මේ මිහුණ
 ජාතිය එ ද සුරුමුගේ හා උප්පතියේ විසු
 ගත ගෝත්‍රයට අයත් වගීයෙකි. පැරණි
 සංස්කෘත සාහිත්‍ය ඉතිහාසය ලියූ මනාවාර්ය
 මාක්ස් මුලර් පවිතුමා ගත ජාතිය ගැන
 සදහන් කරමින් ඔවුන් සඟිරස් ගේ කාලයේ දී
 අඟිරාතයේ පදිංචි ව විසු සිතියන් වගීයට විවා
 අඩක් හිස මුඩු කාරසිටි ජාතියෙකැ යි සදහන්
 කාර ඇති. යවතයන් හා කාම්බෝජ ජාතික-
 යන් සම්පූර්ණයෙන් හිස මුඩු කිරීම ජාතිය
 සිරිතක් ලෙස කළ බව ද පාරදයන් විසි
 මුඩු නොකළ අතර පර්සියන් ජාතියට අයත්
 පහ්ලවයන් රැවුල වැඩු බව ද සදහන් වෙයි.

සහර රජු හසිතස ජාතිකයන් සමුල
 සාහනය කොට කාම්බෝජ, ගත, යවත,
 පහ්ලව ජාතීන් විනාශ කාර දුම්මෙහි යෙදුණු
 කල මෙම ජාතීහු සහර ගේ පුරෝගිතයා වූ
 වගීෂට රුසියා ගෙන් ආරක්ෂාව පැනු බවත් එ
 විට සහර රජු වගීෂට ගේ ඉල්ලීම උඩ කාම්-
 බෝජයන් ගේ හිස් මුළුමනින් මුඩු කාර නිදහස
 දී යැවූ බව ද වාසු පුරාණයෙහි කියා තිබේ. ඒ
 නිසා මුණ්ඩ යන නමින් හැදින්වුණ හ.

(එහි කාල බ හා බැඳෙයි.)

බැඳි තරඟය

දිනු පබඳ

මුනිදස් පුබුදුව

ගාල්ලේ
මිහිඳු විදුහලේ
අමරසිරි පොත්නම්පෙරුම

හෙළ දෙසත් රැසක් පර හැකි වෑ පාවැති අවදියෙකි; හෙළ බසක් ලිවිතැරියන් අදරේ සැකැපුණු සමයෙකි මේ අතර හෙළ දිවි මවුන් ගේ පෙරැ පිතෙකින් දෙ බස පණ පොවා, එ මගින් රැස පුබුදුවා දෙස නිදහස තර මෙහෙයැවීමේ මහ ගත් මහ හෙළයාණ කෙතෙක් පහල වූ හ. කුමරතුලු මුනිදස්හු යැ මු.

හෙළ බස් කෙත වල් බිහි වෑ තිබෙනු දුටු මේ අසමසම් මහ විශ්වාණෝ සිය පැත තමැති අවිය ගෙනා වල් සිදැ හෙළි පෙහෙළි කොටැ විශරණ වැටි සවිමන් කොළෝ යැ; පැරැණි ලිවිතැරි අටුයෙහි වූ රුවන් වන් පත පොත ගෙනා විවරණ එළිය දී රස මතු කොටැ පැ හ.

විවරණය, යන්ත වෙහෙසින් මුනිදසුන් හිසා පල වෑ හිය වදනෙකි. විවරණ, මුනිදසුන් විසින් ද මුනිදස්හු විවරණ විසින් ද බැබැළුණ හ. සෙසු විශන්තු ද පැරැණි පතපොතට විසකන් සැපැයුවාහු වෙති. එහෙත් ඒ විශතුන් ගේ විශකන්ති ද මුනිදසුන් ගේ විවරණයන්හි ද වෙනසෙකි. එ නම් මුනිදසුන් ගේ විවරණ විමැසීමෙන් මැ කැරැණු, විවිසීමට මැ අනු දුන් බව යි. පොතට වඩා විශකත හේරැම් ගැනීම දුකර වූ 'පද ගතාර්ථ සන්ත, භාව සන්ත' තමැති හියනුයියා මගින් පලමු වරට ආත් වූවෝ කුමරතුලුවෝ යැ. මුනිදසුනට පින් සිදු වන්නට සුඛාසිතය පවා හේරැම් ගහ කොහැකි වෑ විසු බෙහෝ විශන්හු අද කවි පිළිමිණට පවා සන්ත ලියති

කුමරතුලුවන් කල වාද නිසා ඇති වූ පුබුදුව ද මදි තැහි. වෙහෙසින් මැ කුකවි වාදය නිසා හෙළ කිවියෝ අමුතු මහකට - එ නම් කුකවි මගින් සුකවි මහට, වැටෙන්තට වූ හ. විරිත් වැකිය මවුනට රුවන් මහ වතෙක් වූයේ යැ. විරිත් වැකිය නිසා හො වේ නම් රැ. තෙත්තකෝත් වැති කිවිසුරාණ කෙහකු අපට හො ලැබෙන්නට ද තිබිණි.

හෙළ දිවැ පුවත් පත් කලාව ද තව මුහුණුවරෙකින් නැහෙන්තට මුනිදසුන් ගේ ලක් මිණි පහත හේතු වූ බව කිව යුතු යැ. අද අපේ පුවත් පත්හි මාතෘකා පාඨ යෙදීමේ තව පිළිවෙල ලක් මිණි පහතින් පසු ඇති වූවෙකි.

සිංහලයෙහි පද බෙදුම තීරවුල් කලෝ ද මුනිදස්හු මැ වෙති. නිවැරැදි ණ තල ල මහ ද මුනිදසුන් නිසා එළි පැදි සිටියේ යි.

සිංහලයන් පැවැතෙන්නේ විජයයා ගෙන් හො වෑ විජය පරපුර මැනැසු හෙළයන් ගෙනා යි මුනිදසුන් පල කල අදහස නිසා සිංහලයා ගේ දු ඇලුම් පහතේ මැටි වඩ - වඩා එළියෙන් බබලන්නට විශා. 'හෙළ මියැසියෙන්' ද සිය ගණනින් ලිවූ හැදි පැදි හි පබදින් ද ඔහු හෙළයා ගේ පති හැලුම් මැ තංවන්නට බැලූ හ.

හෙළ හවුල මෙලැවීම ද මුනිදසුන් විසින් කැරැණු තවත් වැදගත් සේවාවෙකි. හෙළ මහ අනුයන්තන් අදත් රට පුරා නැහෙමින් ලිවිතැරිය පුබුදු කරන්නේ ද හෙළ හවුල තීර වෑ ඉදිරියට මැ ගෙනා යන්නේ ද මුනිදසුන්

ගේ ඒ නොවක් හදවතේ බල මහිමයෙනි.
මුනිදසුන් අවසන් දවස්හි සුබසින් පල කල
සුදු හෙල නැගුම නිසා හෙලයන් අතර යළි
සුදු හෙල තම පවා ඇති වන්නට වී.

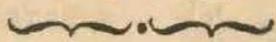
මුනිදස් පුබුදුව ගැනා පවසන විට 'තරු
අකුරු වැල' ඕලිවැදි වෑ සදහනක් නො
සලොත් මහත් මෑ අඩුවෙකා හි හගිමු.
ඇත්තෙන් මෑ මුනිදසුන් ගේ මේ තව තැන
පලවත් විණි තම අද රජයේ බස් කතුව ලබන
අප බසෙහි විසල් පෙරැළියකටත් පුබුදුවකටත්
පහසුවකටත් ඒ අඩු දෙනු නො අබමාන හි-
අවාසනාවකට මෙත් හෙල දුගේ 'නො වෑ,

ඉංගිරිසි වෑනි දුගෙකා ඉපැදී ඔවුන් අතින් මේ
තරු අකුරු පහල වුණා තම අද ඒ ලෝ අකුරු
වැල බවට කවර සැකයෙක් ද?

කෙ සේ වුව ද පුහුණු ගුරුවරයකු, පාසල්
පිරික්සුවකු සැටියෙන් දිවි අරඹා විවරණ
කරුවකු, විශරණ ඇදුරකු, ඕවිසුවකු, විමසුවකු
වදනිසුරකු, මහ කිවියකු, මහ දෙසුවකු, මහ දු-
හිගවකකු, මහ ගත් කරුවකු සැටියෙන් අබ
සියවසක් පමණ වැජැඹුණු මුනිදසුන් ගෙන්
තරම් හෙල ලිවිසැටියට වූ අත් පුබුදුවක් ගැනා
කුසා මම අතා නැත්තෙමි.

එන වරු පැබැඳුම් තරගය

- මැදි— ගැවුණු රජ යුද දිනා වැසියන් අමතා කල දෙසුම
- පැදි— දත් දත් යම ලොවට එන තරයතව කල හැකි දඩුවම් නො දකෑ යම
රජු කැවුණු පරිදි

ඔබේ පබද පුභි මහා 16 නො ඉක්මවා එවන්නා.

-හකසු

තෙත්තකෝන් කිවියාව 2

පදයෙන් පදය, වැකියෙන් වැකිය, කවියෙන් කවිය කුහුල වැඩෙන අයුරින් මැයමක් පැවැසීමේ හැකියාව කිවිසුරුණන් උපතින් මැලද පපන් කමක් බව බව පෙනෙයි.

(ගීය කලබිනි)

වී. ජ. මු. ලොකුබංඩාර

පැරැණි කවි මහ ගරුක පසසන කාලේන් එක් වත් බුහුමනට බදුන් වූ කවි සිළු මිණි කුස ද කරු පඬු ඉදුන් ගැනා තෙත්තකෝන්හු මේ සේ පවසත්.

“පැරැණි කවි සමය අතින් වේ වා, සියන් බව පැමි අතින්වේ වා, ආයේ කතානොකරන්-කට වැනුමක් කිරීමෙහි ඔහු ගජ සමන්තු වෙති. එහෙත් උන් ගේ වැනුමහි මහත් වෙහෙස පෙනෙන්නේ සියන් බව පාතා තන්හි දී යි”
කවි සිළුමිණි දෙසුණ — 9 පිටුව

මේ කියමන මැ තෙත්තකෝන්හුත් සබඳින් ද එසේ මැ යි. ඒ බවට දෙස් ඔවුන් ගේ කෘම කවෙකින් මැ ලැබියා හැකි.

එළි සමයෙන් හෙළ කවි ලොවේ පිරිහීමට තුඩු දුන් විපත් රැසක් මැ වූ බව නො තබා මැ පසක් කළ කුමරතුහු මුනිදසුන් ගිය මහ වත් තෙත්තකෝන්හුත් පබදක් විවිසීමේ දී ද මේ ගැනා වෙසෙසින් සැලැකිලීමත් වනු පෙනේ: ‘කො කරම් ලිහිල් බසින් පැදි පබද කළ ද එළි වැට තිසා කරන ලද නොආරිතෙක් මෙහි දක්නට තැනී. එළිය නිසා හෝ විරිත නිසා හෝ වහර මැඩා ගිය නැතක් හෝ නොතැබී එක් පෙරැළියක් දුඹුල් මත් වැඩුමක් තිවට මත් හානියක් කළ නැතක් හෝ මෙහි දක්නට නොලැබීම් මහත් සතුටට කරුණු යි’. (පුජාව) එළි සමය විරින් යෙදුම ඇ දැසින් හෙළ කවි මහ අතුල් වැව් අවුල් වී නිබෙන බව කියකියා හිසදැස් තම් රටකයි මවත්තවුන් වෙසෙසින්

සිහියට ගත සුන්වේ එළිය නිසා හෝ විරිත නිසා හෝ බසට විණ නොවන පබද කිරීමෙහි මහ හපන් කිවියන් කිවිසුරුණන් ගත් මගින් ද එළි දක්නා බව යි.

බුදුන් කෙරේත්, බුදු දහම කෙරේත් අනුතුරු සතුරුවන කෙරේත් ඉතිරෙන ඇල්-මෙකින් හා පැතිරෙන ආදරයෙකින් පිරුණු තෙත්තකෝන්හුත් ඒ හෙ රුවක බිලි කොටා බඩ වඩන්තවුන් කෙරෙහි එ පමණට මැ පැරැණු කදවතෙකින් තැහෙන අදහස් එළි දක්වන බව ඔවුන් ගේ ලියැවිලි විමසන විටා පෙනේ. අද බුදු දහම ගැනා පොදු ජනයා තුළා ඇති කැහිම ඔවුන් පවසනුයේ මේ සේ යි.

‘බුදු සසුන මහ බල ඇති ආංචුවකට සරි කොටා එ තුමෝ රට වැසියාට පෙන්නු හ. ඒ ආංචුවේ රජතුමෝ බුදු රජහු වූ. ඔවුන් විසින් පත් කරන ලද ආංචුකාරයා දෙ දෙව් ලොවට අදිපති කැටියට පසිඳු සක් දෙවියා යි. ඔහු විසින් පත් කරන ලද ඇරැකි - ආරච්චිරුල උපුල්වත් දෙවියා යි ඔහු ගේ විදහන්සු තිස් තුන් කෙලක් දෙවියෝ යි. එ හෙයින් ‘සත්ත කියන එක දෙවියන් ගේ බැල්ම ලබන, ඉදුහ බලයෙන් පිරිපුන්, පෙළහරින් සරා, සුළු කොටා සිතා එහි ඇහිලි හසත්තවුකට දැඩි විදුරු පහර දෙන විදිලි බලය කවා සිර කොටා රදවා ඇති විදුරු බදනක් - බැටරියක් - කැටියට යි නුහන් රට වැසියා සැලැකුයේ.’

අනුරපුර පිරිහීම — 88 පිටුව

“සත්තේ මුදලි සදු
 වෙසගේ පින් කම පුරත
 සිල් ගත් කණ කොක් මුළු
 පෙතේ සුර මහ සදනු බැකියෙන්”

සහ අමුණේ 41 වැනි පාදියත්, සත්ත මුළුමේ සමහර පාදියත් තෙත්තකෝනුන් ගේ මෙ බල අදහස් දක්වයි.

තෘතීය පාදයත් මෑදුම් මහට දුන් තැනට සම තැනෙකි, තෙත්තකෝනුන් ද අරි අට මහට දෙනුයේ. එතෙත් පුහු බැඳියට තම්, නිවතට තම් තෙත්තකෝනුන් ගේ ඇල්මෙක් කැලම තැනි.

බැකි මත පොතේ පටන් වැකිය ඒ බවට දෙස් යා.

‘දහම පිළි සමුපා
 දෙසු මුනිදු ගෙ වදිම සිරි පා’
 ‘සදහම් උතුරා ගුණ
 මෙහෙහි භරහෙමි කොසින් එ පමණ’
 ‘අට අරි සහ පෙලු
 රැක්මා පින් කෙතැ කෙලම් වල් වැල’

එ ද මෙ ද තුරු බුදුන් වැදි කිවියෝ අපමණ වූ. එතෙත් මෙ බලු තෙ රුවන් වැදුමෙක්? නුටුම්වතා සැරැසිලිවලට වඩා ඇතුලත් ගුණ වගාව මෑ අගයන තෙත්තකෝනුන් සහ රුවතේ සුපිළිපත් බව පතා දිව් රැ වෙහෙසුණු සැබෑ බුදුනුවෙකි.

‘උස් බව පෑ කැටයම් ලී යැවු තෙක්
 දික් බලයක් මිට හැන්නු මිටා පත්
 ගත් උතුමෝ බලදෙව් කර බාවා
 එක් පසෙකින් උසසුන් සැරැසුවෝ’

ඇතුලත ඇති ගුණය මෙන් සිය දහස් ගුණයක් පිටතට පෙන්වන සුහුවන් කෙරේ ඇලුම් දුක්වුවෝ නො වෙහි, ඔහු.

සිවුරට වදින පුදන නියාවට තෙත්තකෝනුන් එකඟ නො වෙත්.

‘අද දවසේ සිවුරු කැඳා පෙරෙවැ සැකැසි සැති ගිහි වනින් හරත්තවුහට ද එ තම යොදා ගැනීමට ඇති සරස කීමෙක් ද? කවර සොරකුම් වුව ද අද දවසේ උන් හිටි හැටියේ සිවුරක් පෙරෙවැ- ගෙනා ‘කාමුදුරුවතේ’ යි

කට පුරු අප ලා කියවැ-හත්තට බැරි කමෙක් තැනි. අද සිවුර ‘සාවක සංඝ’ බැවේ වන යි. සිපදය කවි බැවේ හත යි.

—වටුලුව 21 පි:

ඇලුම්ට මෑ සැලැකීමේ දෙස මහ ජන නායකයකු ගේ මලගමින් ‘දිවංගත’ වීමෙන් එහාට ද යත හැටි දක්නා අපට පෙනෙනුයේ කිවිසුරුණන් ගේ දුර දක්නා තැනින් මෙ පෙත් අපේ රටේ වග කිව යුතු ඇත්තන් සසුරු වැඩනො ගත් බව යි.

‘කුමක් වුවත් උගෙ
 ඇලුම මිනී මරා තෙමේ
 රජ අණ සේ එල්ලා
 මරනු ලබනට තිත්සෙකි’

දුතට හවුරුදු විසි ගණනකට පෙරතු ම. තෙත්තකෝනුන් කී මේ බස පසු ගිග ද අප ඇත් හමුයේ සැබෑ වී. මේ ද සාහිත්ය තාබගම් ගැනා ද කිවිසුරුණන් කියු අතා වැකි වැරැදිණැ යි කෙ සේ කියමු ද?

‘සලකා මම් බලන්තෙමි යා සි
 මහවෝ කෝකටත් කියත්
 සිරිතක් මහැ ඒ උත් ගේ
 ඇත්තේ කියමතෙක් නො වේ’

මෑතෙකැ සිටා අපට අසන්නට ලැබුණු මේ සුපතල වචන ගැනා එ ද සිටා තෙත්තකෝනුන් මෑසිල්ලේ සිටියෝ යා.

අද පැවිදි සත්ත පිරිහෙනු දුකැ දෙමහත් වන කිවිසුරුණන් හට මෙ ද සසුත පෙනෙනුයේ ද අමුතු ලෙසකට යි.

‘කොල්මන් තැන සොහොන්
 බිහිට හරහර අඩු වේ
 පැවිදි මහඟුත් තැනි ද
 තර ලොවත් එ සෙසින් වේ’

— සත් පුබුදුව 125 පි:

මේ කියමනට පෙර වදහස් වැනි යි ‘බැහි මත.

එ මේ කෙ සේ හෝ වේ වා විලී ඇති කිසිවකුත් තෙත්තකෝනුන් බුදු දහම් ගරහනී නොකියනු ඇති. ඔවුන් බුදුන් කෙරේ ඇති බැඳිය අද සැදුහැවෙක් නො වේ.

'විලි බිය දෙකිනි ලොව
 රැකෙන්නේ යනු වදහල
 තුමා බහ මොහදර බිඳා
 සැබෑ ලොව පහසන්නේ''

ගහ උතුරුතර බුදුන් වැදුමෙහි, ඔවුන් ගේ
 ඉහලතම කැරුම වන 'සක් පුබුදුව'
 ඇරැඹෙනුයේ.

අබිරම් ගමනේවාගේ සක් පුබුදුම
 විවිධත්වයෙන් එය වටුලුව හා සසඳන්. 'කවෙකා
 ඇතුලත් අදහස් මිනිස් වග ඉදිරියට ගමන්
 කරවැලීමේ ජවයක් නුපදවා තම ඒ කවේ
 අගය ලසක් වියා හැකි නො වේ.'

තෙත්තකෝනුන් ගේ උවහස් බැල්මට
 අසු වී අපේ පුහු හිරිත් පලායන සැටි දක්නා
 අපට පෙනෙනුයේ එ තරින් බලන විට,
 තෙත්තකෝනුන් පරම් කිවිසුරු කෙනකු බව
 යි. ඔවුනට පින් සිදු වන්නට කුහක පැවැතුම්
 කොත් වෙයි. ඉහල හෙල ගුණ තැනෙයි. යුතු
 කමට තැන දී අයුත්තිය පලා යේ.

'බල්ලෝ බත් එපා වී ඳෙ
 පොර කා එ මඩත් පයින්
 මිරිකේ කෙල්ල සාහිත්තේ
 මිනිසත් බව ලත් පවින්'

තෙත්තෝනුන් මෙ සේ පැමිණිලි කරන්-
 නේ මිනිස් වග කෙරේ යොමු වුණු මහත්
 කුලුණින් තෙත් වුණු ලයක් ඇති මුනි
 වරයකුට නො දෙ වැනි වැ ද?

'පිරිමි කය තය ලෙසින් කම්	පල
ලබනුවට මතු දවසා පා	ලොල
තැලෙයි හෝ දෙමින් කෙලෙස්	මල
සඳ සෙ පෙනෙමින් පෙරෙවි හිමි	වෙල'

ලොමේ ඇම ගැහැනු මා පිරිමි වෙන් වා හි
 මබ්බිවාරයා වතාර කරා ගැන්විද්දවයෝ
 පතත්. මෙහි ලා කෙත්තකෝනුන් හෙලන
 උවහස් බැල්ම වටහාගන්නට තරම් සරසවි
 වදාරුවන් ගේ ඉහ මොලේ පැදේ වා.

කිවිසුරු පබඳ තිසි සේ විවිසිම වත් යුතු
 සේ ඉටු වියා යුතු යි. අපේ අඹිමංවි කෙනකු එ
 කරම් මිහිරට රස විදුනා බුලත් විවෙසා ගුණ
 දෙත් එංගලන්තයේ නෝතා කෙනකු හෙත්
 විමහත පරභෑහියත් හෙත් වන්නේ හෙල
 පොත් විමසුවෙක් තම නො වෙයි. මුලින් මුලින්
 හෙල බස් වියතුන් ගේ පබඳ විවිසිම තමනට
 කරම් නො වෙති යි නො සිතූ කුහුචින් දුන්
 දුන් ඔවුන් ගේ මිත්රම් දැඩට පබඳ හරි නො
 වෙති යි අදෙතා කියනු අස-අසා ඒ අනුව,
 තටත්තට පිරුවන් සරසවි ඇදුරනුදු
 සැරැහෙනු අදෙ මා යි.

ඔබ කිවියකු විමට කැමැති ද?

එයට මහ
 අරිසෙන් අහුබුදුවන් ගේ
කවි පහිණ හදාරුව යි.

මසකට පැවුම් 4 කි.
 අය කිරීම රු. 5.00 කි.

ගල්කිස්සේ,
 හුරුදොඩ පාරේ 20/1

දළ සල කුමරු හෙ සැරය - 9

කම පෑදි 61 කින් යුතු යා.

මිල රු. 2.50 සි.

පළ කැරුම - රූකවටුගේ ජෙලි පහරුව.

25. නිගුට සිරි පා, ලෙව්
මත් මිලින ලැමැහි මල
මෙයින් නවතා - ලම
දෙව් හට දිවැස් ඇතියෙනි

26. නො දළ'ළ නුකුද් කුද්
පා හිද් එහු හමබා යා
සසරැහි අපට කුම
වහල් නොද් දෙතො බික් දී

27. කරය මහ නා කම
කා බි ලෙව් මුළා ලා
වජමබමනි මුනි දම
මිය දිටහි ලන සැටි හා!

අරුත—

නිගුට (නිගුටහු ගේ) සිරි (වර්තය) පා, (දක්වා) ලෙව් (ලෝ වැස්සන් ගේ) මත් (සිත) මිලින ලැමැහි (කෙලෙසීමේ) මල (කීර්ව) දෙව් හට (දෙව්දුට) දිවැස් ඇතියෙනි (ඇති හෙයින්) මෙයින් (මෙයින්) නවතාලම.

නො දළ දළ (නො කී කී) නුකුද් කුද් (මහ නොමහ) පා හිද් (පව සිත් සසරැහි (සසරෙහි) එහු (ඔහු) හමබා (හබා) යා (යයි). බික් ('හික්සා') දී, වහල් (ලදවු) නොද් දෙතො (නො දෙතොත්) අපට කුම (කිමැ?)

මහ නා (නායක) කම කරයි! කා, බි, ලෙව් මුළා ලා (කොටු) වජමබමනි (වැරැබෙමින්) මුනි දම (බුදු දහම) මිය දිටහි (මිය දිටුයෙහි) ලන සැටි, හා!

පෙරැළිය—

The great God (Skandha) has divine insight. He can see the life of the Evil One. In my revealing it, I only defile the minds of my listners. Therefore I end with this.

In Samsara (rebirth) may this Bhikkhu be moulded according to his sinful thoughts, great or little, spoken or unspoken. If we have not endangered ourselves helping him with alms, what have we to fear?

He eats and drinks, he leads the world astray and rules as Maha-Nayaka (Great Chief Bhikkhu). He lived in splendour and the word of the Buddha is flung with heresy (i. e. is defiled by heresy) Alas! Alas!

සැරය— පළමු වැනි අක්කෝ රජු දවසැ ලියැවුණෙකි. සැරයක් දුත කිරියෙහි යොද තෙර වාද බුදු දහම රැකැහැවු අනුරාපුරේ සිටැ කතරගමට යැවුණු අත්තෙකි.

විවිධ විවිධව - 4

ගල්කිස්සේ සාන්ත තොමොසු විදුහලේ කලා ඇඳුරු, සඳදස් කෝපරහේවං සූරිය, මේ ලිපි පෙළෙන් 1964 'සිංහල සංගීතය දිනා සම්මේලනයේදී' කැරුණු දෙසුම් සිය විවිධවට ලක් කරති. මෙහි මුල් ලිපි 8, 9, 10, කලප්පි පළ විය.

සඳදස් කෝපරහේවා

“මේ ජාතක කතා සියලු රටවලා සියලු මුදුනුවන් කෙරේ මහත් බලයක් පවත්වයි. අවුරුදු කීපයකට පෙර හෙළදීවා සිටියා දී, එක් රැයෙකා මම අහු පිටින් ගාල්ලේ සිටා කොළොඹ බලාගියෙමි. මේ භාලු පාරලොවා මහගර මාවත්වලින් ඉතා මහගර එකෙකි. මහා පහෙකා මුදු වෙරල යා. එ දිනා පුර පහ-ලොස් දම්සෙක් වී. සදපාහේ, පිරිසුදු පවතින් සාතාසිලි ලබමින් ගෙමින් සිටි මම, මාවතින් මදක් මොඩා මාතාවන් සැරැසි හිදා-ගෙනා සිටුවා පිරිසක් දකා එහි ගියෙමි. ඒ පිරිස අමා පැත් පිමෙන් තුටු වත දෙව් පිරිසක් සෙසින් සද පාහේ ජාතක කතා ඇසීමෙන් තුන් පිටු මම දීවිමි.” (රිස් කේවිතිස් පසි තුමන් කල දෙස්මෙකින් ඉපිටිණි. බො: ලමයා 9 වන කාණ්ඩය 1, 2, 3, කලප් පි: 33, 34)

ජාතක කතාවන්හි තතු හෙළි කරන සිරි මදුරුතැණි තාහිමිපාණෝ එහි තතු මේ සේ හෙළි කෙරෙති.

“බෝසතුන් ගේ සිරිත් ජාතියෙන් ජාතියට උසස් වෙමින් දියුණු තියුණු වෙමින් ආ සාරි පෙහෙන හෙයින් ක්‍රමයෙන් වැරැදි අත් කරමින්, අඩු පාඩු සම්පූර්ණ කැරැගහිමින්, ඉණ නුවණ දියුණු කැරැගැනීමට මේ ජාතක-යන් ඉගෙනීම ලමා පිරිසට පමණක් නොවැ මැවිතිවියතටත්, බොබසතටත් ඉතා ප්‍රයෝ-ජනවත් වන බව සිතට ගත යුතු යි.” (බොබ ලමයා 'වෙසක් කලබ, 9 වන කාණ්ඩය, 12 වන කලාපය 127 පිට)

මේ කැරුණු දක්වන්නට සිදු වූයේ, ජාතක කතාව ඇරැබූ විමල් දිසානායකයන් මිසින් කියැවුණු ඇතැම් කැරුණු සලකා යා. එහෙත් ඒ ලිපියේ සඳහන් වූණු ඇතැම් කියමන්වලින් ඔහු මා ඔවුන් ගේ අදහසට ඉඳුරු පටිකැණි අදහස් ද දක්වති. ඔැලුව මාතාවි.

“මා උත්සාහ දැරුවේ අවුරුදු හැමක් පමණ වයසැති සිංහල තව කතාවට දත් අමුතු වෙත් දේශිය පදනමක් උඹ වැඩීමට සැලැස්වීම තීරණය කරමින්...”

දැන් මේ කියමන් ද විමසන්නා:—

- 1 “එම නිසා අදහසත නව කථා කිසියම් ආකාරයකින් දේශිය සාහිත්‍ය ප්‍රවාහයට සම්බන්ධ කිරීම අධ්‍යයනය ය හි අනුවිත ය සි මම කල්පනා කරන්නේ නැහැ.”
- 2 “ඒත් කවර නව සාහිත්‍යාංගයක් වුවත් දේශිය සාහිත්‍ය භූමියෙහි සර්වසාරව පැලපදී-යම් විමට නම් අතීතයෙන් කිසියම් ජීව සාරයක් ලද යුතු යි.” (7 පිටුව)
- 3 ‘කාලාන්තරයක් මුළුල්ලේ සතත භාවිතය නිසා පැරැණි භාෂාවේ පැහෙන විවිධ වාගුන්හි වාගාලාප වටා හිඳවිත බවහි-නාද් එක් රැස් වී පවතිනවා.’ (9 පිටුව)
- 4 ‘නියම වශයෙන් හාවෝද්දිපන ශක්තිය-කින් යුක්ත භාෂා මාධ්‍යයක් තීරණය කල හැක්කේ පැරැණි භාෂාව ද ඇඳුරු කර ගත් විට ය” (10 පිටුව)

5 'පැරැණි භාෂාව මෑතාවත් ප්‍රගුණ කිරීම අද්‍යක්‍ය ලේඛකයන්ට තවත් අතකින් ප්‍රයෝජන වෙනවා' (11 පිටුව)

6 'පැරැණි සිංහලයෙහි ඇතැම් අත් දැකීම් ප්‍රකාශ කිරීමට ඉතා උචිත වූ කිසියම් භාෂිතයක් දක්නට ලැබෙනවා.' (13 පිටුව)

7 පැරැණි දේශිය සාහිත්‍ය කෘතීවල විශේෂ-යෙන් ම ජාතික කතා පොතේ ඉනුපාත්වය සම්බන්ධ සනාතන ධර්මනා ප්‍රභව භාරන කථා ප්‍රධානත්ව එමට තියෙනවා'

8 'මා කියා සිටින්නේ ධර්මපාල - සත්තු-හක්ක - අත්ඛණ්ඩ - කතවෙර - මුදුලක්ඛණ-කුද්දල - ඉල්ලිය ආදී මනුෂ්‍යත්වය හා සම්බන්ධ විවිධ ධර්මනා ප්‍රභව භාරන ජාතික කතා තෝරා.....' (15 පිටුව)

මූලික සාදාහුණු මේ කියමන් හා මොවුන් විසින් මෑ දක්වෙන මේ කියමනත් සසඳා බලන්නා.

'එ මෙන් ම ගද්‍ය කාව්‍යයෙක වැදගත්කම රඳා පවතින්නේ වාච්‍යාර්ථය අභිභවා නැති සිටින ධ්වනිතාර්ථය උඩයි. එත් පැරැණි සිංහල ගද්‍ය කථාවල මේ ලක්ෂණය දක්නට ලැබෙන්නේ නෑ. එ ම නිසා ඇතැම් අතින් පැරැණි සාහිත්‍යයෙන් එ තරම් පිහිටක් ලබා ගන්න බැහැ. දර්ශන නැත්නම් දෘෂ්ටිය අතින් පැරැණි සාහිත්‍ය කෘතීවලින් ධ්වනිත වන්නේ එකම ජීවිත දර්ශනයක්.' (9 පිටුව)

'මොවුන්ට මූලික කියවුණේ කීමෙක් ද? මෑදු දී කියවුණේ කීමෙක් ද? අගා දී කියවුණේ කීමෙක් ද?' යනු තොමතක විම ඇසිරියෙක් නො මේ. සිහි බුද්දිය කො තරම් ද කිව කොත්, 'දේශිය පදනමක් උඩ වැඩීමට සැලැස්වීම' යන්නෙන් ඔහු මෑ එය පල කෙරෙහි. මෙහි දී මොවුන් ගේ 'සිංහිරිසි' භාෂිතාව මෑතාවත් පෙනේ. බසෙහි පදනම ලිවිසැරියේ පදනම ඇ විසින් විශ්ව ව්‍යර්ථ එයි. එසෙන් 'දේශිය පදනමක් උඩ වැඩීමට' නැමෙන්නෝ මේ බඳු සරසවි ඇදුරෝ යා පෙනේ ද විස්ස - විජ්ජාල විවිධ වාගුක්ඛි වාගාලාප වටා නිශ්චිත ධ්වනිතාර්ථ! ඔහු මෑ එය කියති. 'ගද්‍ය කාව්‍යයෙක වැදගත් කම රඳා පවතින්නේ වාච්‍යාර්ථය අභිභවා නැති

සිටින ධ්වනිතාර්ථය උඩයි.' එ කේ යා. එ කේ යා. ධ්වනිතාර්ථය උඩයි! වාච්‍යාර්ථය යටයි!

පාල දිගා විසිසු නියාවතටත් ඒ පත - පොතටත් ගැහි විම - සරසවි ඇදුරන් ගේ කියමන්වලට ගැහි විම - මොවුන්ට උරුම වූ දහමක් කේ පෙනේ. ලොවෑ ලිවිසැරියටත් පාල දිගා ගත් කරුවන්ටත් ජාතික කතා ගුරා වූ සැටි, රිස් කේවිනිස් රෝලිත්සන, තොමොසු, ඇ ගත් කරුවන් විසින් පෙන්නා දී ඇති නමුදු මොවුන් ගත්තේ එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රයන් ගේ කියමනෙකි. 'තවකතාව වූකලී මේ (පැරැණි ග්‍රික කතා) සම්ප්‍රදායම ආලය කර ගෙන මෑත ගත වීර්ෂ භූත හතර තුළ දී බටහිර සාහිත්‍යයෙහි දියුණුවට පත් වූ අංගයේ.

පැරැණි ගරසි කතාවතට ද ජාතික කතා ගුරා වූ සැටි මොවුන්ට නොමතක යා. ජාතික කතාවත් ගේ පැරැණි මෑ ගරසි පෙරළිය ජසෝප් තමැහි ගත් කරුවා විසින් කැරැණු බව පවසන රෝලිත්සනයන් ගේ බසට මොහු බිහිරි වෙහි. අනෙකක් තබා සෙකුසුපියරයන්ට ද බෝසත් කතා ගුරා වූ සැටි පල කරුණෙකි. 'වැනිසියේ වෙලෙදු' තමැහි තඵ පබද ලිවිවෙ සෙකුසුපියරයන්ට පිහිට වූයේ මේ කතාව යා.

බෝසත්හු වරෙකා සුමාස්තු දෙසැ රජ වා, සිටියාහු යා. ඔවුන් කුලුණු ගුණය විමසනු කෑමැහි සක් දෙමී රජහු, උකුසු වෙසක් ගෙන තව ද දෙවියකු කොබෙයි වෙසක් හත්වා උආ ලුහුබදවා ගනු. බිය පත් කොබෙයිසා ලහියේ දිවා අවුත් බෝසත් සරණ සෙවී. එ විටා උකුස්සා 'මහ රජ, මම කුස ගින්නෙන් පෙළෙමි. මට කොබෙයිසා දෙනු මෑතාවෑ යි යැදියේ යා. එ විටා බෝසත්හු, 'උකුස්සාණෙනි, තොප ගේ දුක් ගැනැවිලි අතා මගේ ලය හුණු වියා. වෙත කිසියම් අහරෙකින් තොප ගේ කුස ගින්න නිවන්නට බලමි'යි කී හ. 'මහ රජ, මම වෙත කිසියම් අහරෙකින් නො යෑපෙමි. මට කොබෙයිසා මෑ දුක මෑතාව. නැත්නම් උගේ බරට ඔබ ගේ ඇහැ මස් හෝ දුක මෑතාවෑ යි උකුස්සා කී යා. බෝසත්හු සහසොමනස්-තෙන් ඉපිලී තරුදියක් ගෙන්වා, එහි එක් තටුවෙකා කොබෙයිසා තබා, සිය සිරිටින් මස් පිඩක් කපා අනෙක් තටුවෙහි බහා ලු හ. එහි වෑ

කොබෙයියා හුන් තටුව බිම වැදී, මස් සහිත තටුව උඩට නැතිණි. ඒ දුටු උකුස්සා, 'මහරජ, මම මදවක් වත් අඩුවෙන් කො ගනිමි. මට කොබෙයියා ගේ බරට මෑ බබ ගේ ඇඟ මස් දුන, මෑතාවාසි කී යා. බෝසත්හු, අවටා සිටිය- ටුන් හමිමින් සිටියා දී මෑ තව ද මස් පිඩක් කපා තටුවෙහි ලූ හ. අපරා සේ මෑ කොබෙයියා හුන් තටුව මෑ බර වී. බෝසත්හු එක් කතුලෙකා මස් සියල්ලමා කපා තටුවෙහි ලූ හ. යුගින් කොබෙයියා හුන් තටුව මෑ බර වී. අවෘත්ත මද වෑ ගිය උකුස්සා 'මම කුස බින්තේ පෙළෙමි. මට මගේ මරු ලා කො කොටා, මට මගේ කොදුර හෝ, ඒ බරට මෑ ඇඟ මස් හෝ මසුරා මල හැර දුන මෑතාවාසි කී යා. අවසනා බෝසත්හු, 'මම මේ පිතින් මතු බුදු වෑ මේ උකුස්සාත් මේ කොබෙයියාත් අතුළු සියලු සතුන් සියලු දුකින් මුදා, පරම උච්චයෙන් මෑ සුවපත් තෙරෙමි'යි පතා භූමි මෑ මස් සහිත තටුවට බටු. බෝසතුන් ගේ බරත් කොබෙයියා ගේ බරත් සම වී.

'පිහි - සම (පිහිවීම) කතාව,' 'කට-මෑණ (මිණිකණි) ඇ කොයෙක් කතා මෙන් මෑ 'වෑතිසියේ වෙළෙඳු ගේ කතාව' ද ජාතක කතා පිහිටිත් සැපැයුණු බවට ඊස් ඩේවිසිස, රෝලින්සන ඇ පඩුවෝ ද දෙස් සපයත්.

"සෙකුපුපියරයන් ගේ As you like it' නැමැති ගම කවෙහි එන, "sweet are the uses of adversity which, like the toad, ugly and venomous, wears yet a precious jewel in his head' යන්න, ජාතක කතාවේ මඬි කණ්ඩ ජාතකය හා සසඳනු මතා යා. ඔවුන් ගේ මෑ "King Jhon" කමැති ගම කවෙහි එන සමහර තැන් පිහි - වම්ම ජාතකය පිහිටිත් එලි බට සැටි පල යා. වෝසරයන් ගේ The Pardoner's Tale" යන කවෙහි එන පුවත, වේදබබ ජාතකය හා සැමියෝ." යනුයෙන් තුබාවේ පඩිගුණවඩුවෝ ද සඳහන් එ තතු.

පාල දිගා විවිසු කියාවන් මොවුන් වැඩට ගත්තා පරිදි දක්වන්නට බොහෝ තිදසුන් දක්වියා හැකි යා. කවර රටෙකින් වුව ද අපට වැඩකුරු දු අපට ගැලපෙන සැටියෙන් ගැනීමේ වරදෙක් තැනී. එයට ගැනී වෑ අද වෑ යෑම යෑ වරද කම. 'දහසක් මල් පිපේ වෑ.' යනුයෙන් එක් පසිල ජන කයුමකු කී බසත් 'ගැම අතින් හැදියා සුලඟ ම ගේ රටට හමා වෑ! එහෙත්, මගේ දෙ පා එ හෙයින් බබට කො යේ වෑ! යනුවෙන් තව ද ජන කයුමකු කී බසත් මෙහි දී පිහිපත් කල යුතු යා. පාල දිගු විවිසුවට ඔවුන් ගැනී වන සැටි (A. J.) ගුණවඩු- වන් ගේ මේ කියමනින් ද පැහැදිලි වේ.

'තවකතාවක් ගැන අවසාන තීරණයට එළඹිය යුත්තේ එහි ගෞරව සමස්තයක් ලෙස සලකා බැලීමෙන් පසුව යි. අපි කවදවන් විනයක කොටසක් විමර්ශනයට භාජන කරන්නේ නැහැ. ප්‍රතිමා රූපයක අතක්, පෑක්, වෙන ම අරගෙන විභාග කරන්නේ නැහැ. එහෙම තම ඇසි විනයක්, මුර්තියක් මෙන් ම සමස්තයක් වූ තව කතාවට ඒ අපරධනය කරන්නේ. (තව කතාව සහ ගෞරව 5 පිටුව)

මෙයට ගුරු වූයේ (1688-1744) දක්වා වසූ අලිසන්දර පෝපයන් ගේ (Alexander Pope) විවිසුවා ගේ තැන Critics Task යන කවි පෙළින් ගැනුණු අදහස යි. එය ඔවුන් විසින් වැඩට ගැනුණු අසුරු පල යා. එහෙත් ඔවුන් පෝපයන් ගේ අදහස වත් නියම ලෙසින් වටහාගත් බවෙක් තම කො පෙනේ.

"Tis not a lip or eye, we beauty call,
But the Joint force and full result of all.....
No single parts unequally surprise
All comes united to the" admiring eyes;
The whole at once is bold, and regular"

(From the essay on Criticism)
(එහි කලබ හා බැඳෙයි.)

ගම් පෙරලිය - 3

උසස් සලැවක් සැටියෙන් දු-බැඳි බුහුමනට ලක් වූ ගම් පෙරලිය නවකතාවක් සැටියෙන් කොතරම් උසස් ද යනු මින් විමසෙයි.

මයිමිකමමයේ

විලියම් රාමනායක

“සිංහල වෙද මහත්තැන් හරක් මස් කන්න එපයි කියන්නෙ ඒ නිසා නෙව්” (122 පිටුව). මේ සේ පටන් ගන්නා කෘතිය අවසන් කරනුයේ සකු වෙද පොත් හින්දුන් ලියූ නිසා හරක් මස් කෑම සිංහල වෙද මහතාන් නොඅනුදත්තා බව තීරණ ලබා කියවීමෙනි. සකු වෙද පොත් හින්දුන් ලියූ පමණින් මෑ හෙළ වෙද කම් සපුරා මෑ ඔවුන් ගෙන් උගත් බව කියවෙයි. එහෙත් හෙළයන්ටත් වෙද කමක් තිබුණු නිසාව නො සැලකෙයි. බුදු දහම කටිත් කට පැවැත ඇතැයි කියන්නටුනට මේවාත් කප්පේක් ද? හරක් මස් කරක යෑ යි කියනුයේ හෙළයන් බුදු දහමින් දුමුණු දු සිටා යි. සිරිමත් අතහැරික දහම්පල් විරුවන් “හරක් මස් කන්නා රෙහියා” යි කියමින් ඊට පුරා සැරිසැරියේ සකු ගත්වලින් උගත් නිසා ද? විකුම් සිහියන් ගේ කියමනින් ගැමි සිරිතටත් හෙළ වෙද කමටත් මරු පහරක් වදයි.

“හුක්ම ගත්ත මාලුවන්ට තාක්පුටු කියන්නවයෑ?” (123 පිටුව) මේ කියනුයේ මුහුදු බඩ ගමෙකා, අහංගම් පියෙදිගමා ගැදුණු මාලුවුණු මුහුකුරා ගිස් ගැමියෙකි, කෙවන් ජනදහ ලමානෙවා ය. මුහුදුබඩ ගැමියා මාළුවන්ට තාක් පුටු තැනි බව නො දනී ද? නොදනිනොත් පුදුමයෙකි.

‘පරණ පොත්වල කියෙන ගල් පැලෙන බොරු විස්වාස නො කරන්නෙ ක්‍රිස්තියානි ස්කෝලවලට යන නිසා නෙව්” (124 පිටුව) පැරැණි පොත්වල ඇත්තේ බොරු ද? එ සේ

නම් ඇත්ත ඇත්තේ අලුත් පොත්වල ද? පැරැණි පොත්වල බොරු තැත්තේ ම නො වේ. එහෙත් අපේ බස, සාහිත්‍ය රැකුණේ ඒ පැරැණි පතපොත නිසා ය. එ නිසා ඒවා බොරු ගොඩක් ය යි නිගැනීම නොමැතැයි. බොරු හැර හර හෙතැ අහස කරමු.

‘ලමයා ගේ පෙකනිය කපන්න ඇත්තේ මේ කතුරෙන් වෙන්ත ඇති යි, දෙස්තර ගුණවර්ධන මහතා කී ය. මේ කියේ තෙ දිනකට පසු පැමිණි වෙදුදුරු ය. උපන් දු ම පෙකණිය කැපු කතුර තෙ දිනක් ම ඒ කාමරයේ මෙසය උඩ තැබුයේ වෙත තබන්නට හැකත් තැනි වෑ ම ද?’

‘සමහර ගැනු කලින් තලා අවමේ දමන ලද කොහු එකතු කොටා ලනු අහංගුවල දමා ඔබා හිසින් ගෙන තමන් ගේ නිවෙස් බලා ගෙති.’ 141 පිටුව)

මේලුණු කොහු ගෙන යනුයේ ලනු අහංගුවල බහා නො ව ලනු දුල්වල බහා ය. අද පවා ගොනුනට පිදුරු කෑමට ඒරියා කඳෙහි බදිනුයේ මේ දල ය. දකුණේ ම උපන් අපට තම ඒ අරුමයෙක් නො වේ.

‘එ හෙයින් තාමල් සුවද ඇසු තන්ද ගේ සිතෙහි පහල වූයේ ශෝකාකුල ප්‍රීතියෙකි (174 පිටුව)

මේ ඇසු යනු සුවද දැනුණා යනු යි. එස ගුත්තීලයේ යෙදී ඇති. ‘මලෙක සුවද හවු සිය

ඉටු ඇසේ යා.' මේය අද වහරින් මදක් ඇත් ව ඇති. එහෙත් ඒ සෙදිය හැකි ය. ඒ එ වැඩි බස් ආරේන් ලියාවෙන විට පමණි. විකුම් සිතියන් ගේ බස් ආර පැරණි කෙළ වදන් වලට අසසට පොළොව මෙන් ය. කෙළ හටුලේ බස යල් පිනු බස යැයි මුරගාත්තේ එ නියා විශා සුදා සි.

'දෙත් පුරු තාමල් ගෙන ගිය ගැහැනු ගාචා කියමින් බුදුරුව ඉදිරියෙහි වූ මල'සුතෙහි එකිනෙක ගෙන පුදත් ම.....' (174 පිටුව)

'බෝ රාකට ද තායට ද මල් පුද අවසාන කළ මාතර හාමිනේ... ..' (175 පිටුව)

ගැමි ආර සිරිත ගැන මහ ඉහළින් වනන නමුදු ගැමි පැවැතුමට - බුදුනු පැවැතුමට එරෙහි යෙදුමෙකි, මේ. ගැමි බුදුනුමත් පළමු ව මල් පුදනුයේ දහබට ය. දෙ වනු ව බෝ සමීදුට ය. අතතුරු ව ය, බුදු පිළිමයට මල් පුදනුයේ එහෙත් විකුම්සිතියෝ එහි අග සිට මුලට සිදු කරවති. මෙ තරම් සුළු දොසක් පැටලුම් රහිත ව සොදන්තට බැරි වුව ද අනුයත්තන් ගේ භාරතාව නම් නතර නොවෙයි. ඔවුනට දුෂ්ටකෝණයක් තිබේ ල. කෙ තරම් කෝණ තිබුණත් අදහසක් නිරවුල් වැ. ලියාවුණා දු සි දැකීමේ 'කෝණය' අසු නුචු සැටියෙකි!

'අපේ උපමිඤ්ඤයෙහි සැඟවුණ අපුර පියකරන අවලම් හැඟීම් රැසෙහි හුදෙකලාව ඉන්නා විට අප ගේ සිතට පිළිකෙත්තේ එ හෙයිනි.' (179 පිටුව) මේ නිර්ණයට විකුම්-සිතියන් කෙ සේ එළඹියේ දු සි නො දනිමි. ඒ අවලම් හැඟීම් මතු වනුයේ අපුරේ තනියම සිටින විට පමණ ද? අපුරේ තනියම සිටින විට අවලම් හැඟීම්වලට එබා බිය මුසු ගැනුම් මතු වෙතැ යි කීම සබ වස බිඳුමෙකැ යි නො සිතමි.

'.....කිපෙන නුගත් අවිනිතයෝ අවිචාර මත නියා දැන සිත් ලැබුවෝ ගමෙහි බහුල වෙති (180 පිටුව). මදැයි කෙළ ගත් කරුවකු ගෙන් කෙළ ගැමියා ලබන වරිත සහතිකය! උඩ බලා කෙළ ගැසීම අනුවණ කමෙක් නො වේ ද?

'තංගි බොත්ත කොකෙන් උතාම මොක දු' යි අනුලා කට කොතට සිතාවක්

තැඟුවා ය.' (184 වැනි පිටුව)

පටුලේ බාලයන් වන තන්දන් නිත්සන් දෙටු සෝවිරියට 'අනු' යි අමතනි. එහෙත් අනුලා තන්දට තංගි යි අමතයි. බාලයන් වැඩි සිටියනට තම නියා අමතන විට වැඩි සිටියෝ බාලයනට කෙසේ අමතන් ද?

සංසික දතය සදහා තැඟන් ද අසල ගෙදරවල ගැහැනුන් ද කැදැවීම ගමේ ලොකු කුඩා කා අතරත් පවතින සිරිතය' (196 පිටුව)

සහ සතු කැර දත් පිදීම අප රටේ ලොකු අය ගේ සිරිති. එහෙත් කුඩාවුන් එ ම වැඩිය කරනුයේ කොහේ ද? කුඩාවුන් ගේ ද අතෙක් වේ. ඒ සතුනට නො වේ. බඳු කපුටුවනට ය. මෙහි දී 'ලොකු කුඩා' යි යෙදුණේ 'බතවත් දිලිඳු' යන දෙකොටස සදහා නම් අදහස හරි ය.

'බිම වැකිර ගත් මහලු සත්‍රින් ගේ ද වැදුම් 'සුපත් නිවන් සම්පත්'යි කියමින් පිළිගෙන අසුන්වල හිඳගත්හ. බිත්තියට ලංකොට එලක ලද පැදුරු මතුයෙහි වූ ඇතිරිලි උඩ කොටට තැබීමෙන් ගැමියන් හික්සුන්ට ආසන පතවත්තේ. හික්සුන් ගේ පිටු පිළිගැනීම පිණිස ගැමියන් බිත්තියේ පහල කොටස එසා තීර ඇද තවත් කොටස බැහිත් තබන්නේ ඔවුන් ගේ සිටුරුවල හුණු තැවැරෙනු වලක්වන අදහසින් ම නොව වැඩි සුව පහසුකම් සලසනු ද සදහා ය. උත්වහන්සේට මෙලොව සුව පහසු කම් ... ගැමියෝ දනිති. (197-198 පිටු)

ගත් කරුවන් මේ කැබියෙන් පාතා පෙළ-හර බලමු. ගිනියන් වදින විට සමීදුන් කියනුයේ සුචපත් වේ වා' යනුවෙනි. නිවන් සම්පත් ලැබේ වා යන්නද ඇඳගත සුතු නම් එය විය යුත්තේ සුචපත් නිවන් සම්පත්' ඇ විසින් ය. එහෙත් විකුම්සිතියනට එය සුපත් නිවන් සම්පත් වේ. අතතුරුව මේසින් සතරුවනට කැර ඇති නිගරුව ගැන බලමු. සතුන් ගැන කියාවෙන තැන ඔවුන් ය සි යෙදුව වරද නො වේ. එසේත් තැනෙක 'උත්වහන්සේ' ය කියා තවත් තැනෙක 'ඔවුන්' යි යෙදීම නම් නො-මැතැව් අතෙක් කරුණ මේ බිත්තියට හාත්සි කරවන පිටු මොතවා ද? ඒ වායේ අකුරු හෙම ලියා ගියෙත්ත ඇති, පිට යන එක් බස මුහු

බස් ගැන්වූ සැටි තමා ඒ සම්ප්‍රදාය වැඩැහිදීමට
ඇතිවිලි එළකුයේ කොට්ටි තැබීමෙන් පසුව ය.

'ආරාධනයක් වැන්නයි තිත්ස සිතුවාය'
(208 පිටුව) මෙන්ත තවත් පෙළකරක්! තිත්ස
ගෞතමයක වූ අයුරු විස්මකුරු සි. මේ ගැන
වැඩි විතර කුමට ය?

'උදයේ කපුටුවන් ගේ කඩ අසා ඇදෙන්
නැගී මිදුලට බැස්ස අනුලා දුටුවේ පෙර දිගින්
නැගෙන කරුණ රිච් මඩලය. ඇසුවේ කපුටුවන්
ගේ කඩ ය.' (234 පිටුව)

කපුටුවන් ගේ කඩ අසා නැගිටුණු බව නියා
නැගුණු පසුත් එම කඩ ඇසුණු බව නිව
මතා දී ඇරත් උදයේ ඇත්තේ කරුණ හිරු

මඩල නොව ශ්‍රීරු මඩල ය!

'දෙ වැනි දෙයකර මහත්මයා සි හඳුන්වන
ලද මුහු තන්ද දුටු කෙනෙහි පුටුවෙන් නැගී
ඇට ආචාර කලා ය.' (239 පිටුව)

මෙහි පළමු ව ම දෙයකර ගෞතමයක වි
ඇති. දෙ වනුව සිරිත් විරිත් අතින් බොහෝ ම
දිසුණු යැ නියත අද මත් නැති ගනී ගුණයක්
දැනට අවුරුදු පහහකට, හැටකට පමණ
පෙර පැවැති බව ය.

මේ ඇ කරුණු සලකන විට මාර්ටින්
විකුම්සිගියන් ගේ 'ගම් පෙරළිය' ඊතියා
විවිධවත් ඔසොවන කරම් ඉහලට එසැවියා
යුතු ද සි සෙවීම ඔබට බාර ය.

වෙසක් දසුන

මහමුවේ, කම්බුවේ
සිරි ඇලෙක්ස්

මල් සුවඳ පල	සුවඳ	උරා බි නෙ පල	රස
දන් සැලේ දන්	සුවඳ	ගයන නොවුලා ගෙ	බස
මුසු වැ අද සිල්	සුවඳ	"උරා බි දහම	රස
හමයි මෙ වෙසක්	සුවඳ	ගයවු ගි" කියන	ලෙස
බුදු පුදට මල්	රැගෙන	මද පවන වැද	සැලෙන
සිටින වැනි වන	රැරන	බෝ සමිදු පත්	මුවින
බමර වෙණ ඇය	වයන	'මුනි මුනි'යි වැනි	කියන
බුදු ගුණය වැනි	ගයන	සිහි වැ එ පැරැණි	සිහින
අතු අතින් ගෙනෑ	රුවට	පෙර 'ඔරින් පෙරී	එන
රුක්සු සිටි හල	බරව	වෙසක් පුර සඳ	පහන
වෙසක් මහ දන්	සැලට	කෙරේ මැ සි සඳ	පහන
අත වනයි	සියොතුනට	මවා ලොවකුරු	දසුන

දුහුන පබඳ

මගේ සතුව

කාලිංග විජයවර්ධන

මා එඩියට ලිපි ලියන්නට පටන් ගෙන අවුරුද්දකටත් වැඩි යි. එහෙත් එඩිය මගේ ශාසි කැහෙන්නට පටන් ගෙන මේ මාසයට හරියට ම අවුරුද්ද යි.

මුල දී මා ලිපි ලියා දෙනවා, ඒවා පල වෙනවා. ඒ පල කළේ ගුණසේන සමාගමත් ය. එ පමණ යි මා දැන සිටියේ.

හිස අවුරුද්දේ අප්‍රේල් මාසයේ මා ලිපියක් ලියා ගෙන ආවා මට මතක යි. එඩිය තවත් පල සරත්තට විදියක් නැති බව අහුබුදු ගුරුතුමා දුකින් කී සැටිත් මට මතක යි. එ විට මගේ සිතේ ඇති වූ කතාශ්‍රීව දැන් මා පමණ යි. ඒ වේලාවේ මට නිකුණා කෙරේ හෝ එඩිය පල කළ යුතු බව. මගේ අදහස මම පියාණනට කීවෙමි.

පියාගේ කරුණාම පල දුන්නේ ය. මායි එඩිය පල වූයේ එඩියේ ම පතරුවෙහි. ගුරුතුමාට ඇති වූ සතුට කෙ බඳු දැ යි මා හරියට දන්නේ නැ. මගේ ජීවිතයේ දී ලොකු ම සතුටක් ලැබූ දවසක් තමා ඒ.

දැන් මා ලිපි ලියා දෙනවා, ඒවා ඇමණෙන කැටි මා දකිනවා, එඩිය කැරෙන්නට වෙනත් පොත් පල වන සැටි ද මට පෙනෙනවා. එඩියේ මා ලබන සතුට අපමණ යි.

මා මාගේ සතුටු එත්ත කවත් දෙනුත් දෙනකු සැරැහෙනවා නම්!

වෙසක් අහමුව

ඉ. වරුසිඞ්ගානි

'වෙසක් බැලීමට යනවා නම් දැන් ම ලැස්සි වෙන්න'

මේ සේ කියේ තාත්තා ය. අපට ලැස්සි වන්නට වැඩි වේලාවක් ගියේ නෑ.

'ඔක්ක සියාත් එනවා!' සියා ආවේ ඔහු ගේ මෝටර රියෙනි. තාත්තාත් අඹාමාත් මාත් මල්ලිත් සියා ගේ මෝටර රියට නැගුණා. රිය පැදවූයේ සියා ගේ රියාදුරා යි.

'දඩාත්!'

'පිටත් වන කොට ම මේ මොනවා වුණා ද?' යි සියා ඇහුවා. බැලීත්තම අපේ රියේ භෑපි, නැගිටි භාවභාවා කෑ ගසමින් දිවූ බල්ලෙකි!

'දැන් ම මෙහෙම නම් පස්සට මොනවා වේ වී ද?' මේ සේ කියේ තාත්තා යි.

'හෙමත් ගියාට කමක් නෑ' මේ සේ කියා වැඩි වේලාවක් ගියේ නෑ. 'ඒ තොරණ දැන් ලගයි!' රියාදුරා මේ සේ කී විට අපි හරි හැඟි එබී බැලුවමු. ඒ පලාන ම එක ම හිස් ගොඩක් වෑගෙ යි මට පෙනුණේ. රියත් ඒ එක්ක ම

ගමන් වේගය බාල කලා. අපට ඉස්සරහින් රිය වැලක් ම නවත්වා තිබුණා. අපේ රියත් නවතින්න භාදුවා විතරයි. මහ සද්දක් සමග ඒ ඉස්සරහට විසි වී ගොස් ඉදිරි රියේ භාදුණා. ඉදිරි රියේ රියාදුරා ඒ එක්ක ම බැස්සා. අපේ රියාදුරාත් බැස්සා. ඔහු පස්සෙන් ආ රියාදුරාට බණින්න වුණා. ඔහුත් බැණගෙන ම බැස්සා.

'පෙහේ ද මේ මිනිසා වැරැද්ද කංගන්නට බණින හැටි. පේත්තේ නැද්ද අපේ ඇවිටී කුඩු වුණා!'

'පේත්තේ නැද්ද, අපේ රියේ පස්සේ හැටි!'

'මිය කතාවෙන් වැඩෙක් නෑ. දෙන්නා ම එනවා පොලිසියට'

මේ සේ කීවි එහි ආ පොලිස් නිලදාරා වෙකි.

වික වේලාවෙකින් අපි පොලිසියේ වුණු කොහෙක් වේලා එහි සිටියා දූ යි මා දන්නේ නෑ. මට තිත්ද ගියා. ඇතැ ඇරී බලන විට ඒ උත්තේ තව ම රියේ ම ය.

සසර

හොඳ නරක සැප දුක් - නමැති මහ රළ පතැති
සයුරෙකි ඉබිඹිසුණු වූ - අක් මුල් නො දත හැකි වූ
ඉසි, කෝ, මාන ඇ - නොයෙක් ගල් පර මෙහි ඇති
ගැටුණ හොත් ඒවායේ - දිවි නැව බිඳෙහු ඇත්තේ
බිඳුණු නැව තණ්හා - වඩුවා තනා දෙන්නේ
යළි යළි බිඳිබිඳි ඒ - තෙර නො දැකූ කැරැකෙන්නේ

රද්දෙදව්වේ දී යා. - එඩිමන් රුවන්සේකර

වෙසක් සතුව

සමන්ති අහුමුදු

සත } බුදුන් උපන් ද - වෙසක් පෝය ද
ගැබිය } අපේ උතුම් ද

බව පතුරින් කුඩු හද
සාව පාව කොළ අලවා
බුදුන් නමට එය දල්වා

වෙසක් සතුව ලබමු මෙ ද

සුඤ්ඤාමෙන් සැරසිලා
තෙල් මල් ගෙන මල්ලි හා
පත්සල් ගොස් බුදුන් පුද

වෙසක් සතුව ලබමු මෙ ද

පිල් ඇරගෙන වෙසක් කලා-
සා කියවන ගෙදරට වී
තාත්පාට සාත්තුවෙන්

වෙසක් සතුව ලබමු මෙ ද

වෙසක් තොරපියෙන් සැරසී
සිරි තරඹා පාර දිගේ
රැ කිස්සේ තොරණ බලා

වෙසක් සතුව ලබමු මෙ ද

සරු - සැරිය

හිමල් ගුණරුවන්

ස.	ස.	-	නි	නි	-	ද	-	-	-	-	-
මු	ඳ	නි	උ	උ	නි	ද	-	-	-	-	-
ම	ද	-	ද	නි	ද	ප	-	-	-	-	-
මේ	ස	නි	පෝ	-	ස	ද	-	-	-	-	-
ග	ප	-	උ	නි	ම	ම	-	-	-	-	-
අ	පෝ	-	උ	නි	ම	ද	-	-	-	-	-
ද	ල	ල	ප	ල	නි	ම	-	ම	ප	ප	-
පු	-	ල	ම	-	ම	ප	ප	ම	ප	ප	-
පු	-	ල	ප	-	ම	කෝ	ල	අ	ප	ම	-
මු	ප	නි	නි	ම	ල	ප	ප	ප	ප	ප	-
ප.	නි	-	ද	ප	ප	ද	ද	නි	ප	ම	-
මේ	ප	නි	ස	නි	ම	ල	ම	ම	ම	ප	-

යන්තර සුරය

(ලමයින්ට කතන්දරයෙකි. වෙල්ලාල ජයමහ මහ කිවියාණන් ගේ අන්දරයෙකින් සකස් කරුණේ යි.)

ලදලු කෙටිය නිකම ම මිදුලේ දමා තිබුණා. මිදුලත් නව ම අතුගාලා නෑ. එ ද මේ ගෙදර කා ගෙන් මුණු හොඳ නෑ. මෙයට හේතුව මේ ගෙදර මහ රාලට උණ ගැනී එ ද හුඟක් අමාරු වීම යි.

මේ මහ රාලට කාවන්තීස් රජ්ජුරුවන් රජ කළ අවුරුදු හැට හතර ම මහක යි. ඔහුට තිබුණු අමාරුව නමා වියයේ ලෙඩේ.

මොහුට වෙද කම් කිරීමට ආ වෙද රාල මේ හෙ ම කීවා. "මා ළහ එක බෙහෙතක් නියෙනවා. මේ බෙහෙත දෙන්නේ වෙන බෙහෙතෙකින් වැඩක් නැති වෙලාවට යි. මෙහි එක පඵවක් ගත්තා ම ඇහේ එක පඵවෙක උණ බහිනවා. අනෙක් පඵවට ඇහේ අනෙක් පඵවේ උණ බහිනවා. හැබැ යි නො බැස්සොත් මට කරන්න දෙයෙක් නෑ."

"වෙද මහත්තයෝ, ඕක මට මෙහාට දෙන්න ඉක්මනට" ලෙඩා ගොත ගහමින් මෙ හෙ ම කීවා ම වෙද ගෙදර අනෙක් අයට කීවේ මේක යි.

"එහෙම නම් දැන් ම කැඳ හැළියක් ලිපේ කියන්න. උණ බැස්සා ම ඇති වන බඩ ගින්නට හැළී දෙකත් මදි."

වෙද නමා ගේ ම අතින් බෙහෙත් ගුළියේ පඵවක් දිය කොට ලෙඩාට දෙද්දී ම එහි ආයේ ගමේ යකැදුරා යි.

වෙද යන්න ගියා. යකැදුරා කලින් දෙඩාගෙන ඔවුණු පරිදි ලෙඩාට යන්තරයක් බදින්න පුදුනම් කළා. යන්තරයෙන් බාණයක් වත් ජප කරන්නට ලැබුණේ නෑ. ගමේ මහ කලබලයක් ඇහුණා.

මිනිසුන් දුවනවා, දුවනවා, බඩු පොඳි අතින් හිසින් ඇරගෙන දරුමල්ලන් ඉණෙන් කරින් ඇරගෙන කෑ ගසමින් දුවනවා.

"අන්න අන්න එහා ගම දෙමළන් ගිනි ලතවා; වනසනවා. දැන් මේ ගමටත් ඒ වි"

දුවන මිනිසුන් ගේ හසින් ගහේ ලී පාලම හෙල්ලම් කැවා. මිනිසුන් දිව්වේ ගහින් එ ගොඩට යි.

යකැදුරාටත් ගෙදර මතක් වුණා. ඔහු බාගෙට ජප කළ යන්තර සුරය ලෙඩා ගේ ඉණේ බැඳ වහාම ගෙදර දිව්වා.

ලෙඩා ඕසවාගෙන ගහින් එ ගොඩට දුවන්න යී දැන් මේ ගෙදර අය දැරූසෙන්නේ.

"එපා, එපා, මා යන්නේ නෑ. මා නිසා මේ කොල්ලන් කෙල්ලන් බිලි කරන්න එපා. මම ඕන්න ඔය කැඳ මුට්ටිය මෙහාට ගෙනෙල්ලා"

මහල්ලා ගේ ගල් හිත වෙනස් කරන්නට බැරි වුණා. දැන් ඒ මුට් ගමේ ම පාඵව අධින්නට ඉතිරි වුණේ මහල්ලා පමණ යි.

ගහින් එ ගොඩ ගිය ගම් වැසියන් ගෙන් එකකු එහි උස කිතුලකට නැගී බැලුවා, 'ගමට කුමක් වුණා ද' යි. ගමේ හැම පැල්පතෙකින් ම අහසට නගින දුම් කඳු ඔහු දුටුවා. ඒ දුමාරයෙන් ඉරක් රතු වුණා. හරියට ඒ අපරාදය බලා ඉරු දෙවියාටත් තරහ ගියා වාගෙයි. ඒ එක්ක ම දෙමළ සෙනහ ගහ අතට එනවාත් ඔහු දක්කා. පිට්පස්සෙන් එන සිංහල සෙනහ නිසා දෙමළන් ගහ අතට වේගයෙන් එන බවක් දක්කා. ඔහු සිංහල සෙනහ හඳුනාගත්තේ ඔවුන් පෙරමුණේ ගෙන ආ සිංහ කොඩියෙනුයි. පුදුමයෙකි! දෙමළන් ගහ ළහට එද්දී ම ගහේ පාලම පහක් වි ගහට වැටුණා.

ගහේ එ ගොඩට දිව ගිය ගම් වැසියෝ වහා අවුත් ගහේ එහා ගොඩේ පෙළ ගැහුණා. දෙමළන් ලුහුබඳවා ගෙන ආ ගැමුණු කුමරා ගේ සෙනහ ගහේ මෙහා ඉවුරට ම ඔවුන් ගෙනාවා.

ගහට පිහු පිහු එකට එහා ගොඩේ පිරි උන් ගම් වැසියන් ගෙන් බැටේ වැදුණා. මෙහා ගොඩේ දන් එකෙකුත් පණ පිටින් නෑ. මළ කඳන් සිය ගණනක් ගත් ගහ පහළට ම ඇදී ගියා. පාලම කඩා වැටුණේ කෙ සේ ද?

මිනිසුන් කැවුණු පාලමේ ලී අස් කරන්නට වුණා. ටික වෙලාවෙකින් ඒ ලී අස්සේ තිබී ගෙවී ගිය උදලු කෙටියක් හමු වුණා. ඒ එක්ක ම ලැබුණේ දිරාගිය මහල්ලකු ගේ මළ කඳ යි. ඔහු ගේ ඉණේ බැඳුණු සුරයෙකි!

'මේ මා දන් ටිකකට කලින් බැඳුණු යන්තර සුරය

යි!' එහි ආ යකැදුරා කී ය. 'මගේ බෙහෙත් ගුළිය හොඳට වැඩ කැරලා තියෙනවා 'යි වෙද කීවා. ඒ ඇත්ත යි. බෙහෙත් ගුළියෙන් පණ ලබා කැඳ මුට්ටිය ම හිස් කළ මහල්ලා තමා ගේ පුරුදු උදලු කෙටිය ගෙන පාලම යටට වී කෙළේ එහි කණු හැරීම යි. පාලම වැටුණේ ඔහුත් යට කැරගෙන යි.

මළ කඳ හඳුනාගත් මහල්ලා ගේ දරුමුහුටුරෝ "අනේ, අප්පට්ටියේ! අනේ, සියෝ!" කියමින් වැලැපෙන්නට වූ හ. ඔවුන් අස්වැසූ ගැවුණු කුමරා ඒ හමින් ගියේ ඒ විරයා සුදුසු චූළුමත් ඇති ව සොහොන් කළාට පසු ව යි.

එකී කතා පෙළ

හෙළ දරුවන් ගේ එකී විචචන, පකි හැඟුම් ඇති කරවන, දු ඇලුම් වචන, උසස් ගුණවිභාවකට යොමු කරවන කතා පෙළක් රටට දෙන්නට අපි අදහස් කරමු.

මගින් මසෑ එකියෙහි පළ වන ඒ, ඉක්බිති පොකින්තක් සැටියෙන් ද පළ වෙයි.

ලමා පරපුරේ නැඹීම පනත ඔබට ද මේ උතුම් වියපුරුවට හවුල් වියා හැකි. කෙ සේ ද?

- i හොඳ කතන්දර ලමා බඩින් ලියා එවීමෙනි.
- ii ඒ පළ කිරීමට අතක් දීමෙනි
- iii ඒ පොත් හැකි තාක් පාසල් සිසුවන් අතරේ පැතිරවීමෙනි.

එකී කතා පෙළේ පළමු වැන්න "යන්තර සුරය" දැන් ලැබිය හැකි. පිටපතෙකැ මිල සක 10 කි.

—සකසුමෝ

ගල්කිස්සේ,
පුළුදගොඩ පාරේ 20/1

සරසවි පිටිසුමට රුකුල

පහත පස වනුයේ සරසවි පිටිසුම පෙළේ සිංහල පැන පහති විශරණය යටතේ ලැබිය හැකි මාදිලි පැනත් පිළිතුරුත් යැ.

කොළොඹ
නාලන්ද විදුහලේ
ගාමිණී ප්‍රනාන්දු

1. ප්‍රකෘතිය, ප්‍රත්‍යයය යන පදහෙති මෙහිස පහදන්න

ප්‍රකෘතිය යනු පදයෙක මූල ස්වභාවය යි. තාම පදයෙක මූල ස්වභාවය තාම ප්‍රකෘතිය නමින් ද, ක්‍රියා පදයෙක මූල ස්වභාවය බාහු ප්‍රකෘතිය නමින් ද හැදින්වේ.

භෞතා යනු තාම පදයෙකි. භෞන් යනු එහි ප්‍රකෘතිය යි. තාම ප්‍රකෘතියක් කොයා-කැනීමට එය සමාස වෙසෙසුන් පදයක් ලෙස යෙදිය යුතු වෙයි. සමාස වෙසෙසුන් පද හැම විට ම වාගේ සිටිනුයේ ප්‍රකෘතියෙනි. භෞන් මස්, බඹු වලග ආ තත්හි ඒ පෙතේ.

බලති යනු ආබ්‍යාත ක්‍රියා පදයෙකි. බල යනු එහි බාහු ප්‍රකෘතිය යි. ආබ්‍යාතයක් ප්‍රයෝජ්‍යයෙහි යෙදීමේ දී ප්‍රයෝජ්‍ය ප්‍රත්‍යයට මූලින් සිටිනුයේ බාහු ප්‍රකෘතිය යි.

බලවති, තටවමු ආ ප්‍රයෝජ්‍ය ආබ්‍යාත යි. මෙහි ප්‍රයෝජ්‍ය ප්‍රත්‍යය වූ 'ව' හට මූලින් වූ බල, නට, යනු බාහු ප්‍රකෘති යි.

ප්‍රත්‍යයය නම් ප්‍රකෘතියක් විභක්ති ගැනීමේ දී එහි අගට එකතු කරන අකුරු යි.

බල යනු ප්‍රකෘතියෙකි. ආ යනු ප්‍රත්‍යය-යෙකි. බල=ආ<බල්ලා. මර ප්‍රකෘතියෙකි අති යනු ප්‍රත්‍යයෙකි. මර+අති< මරති.

තාම ප්‍රකෘතියකට එක් වනුයේ තාම

විභක්ති ප්‍රත්‍යය නමින් ද බාහු ප්‍රකෘතියකට එක් වනුයේ ආබ්‍යාත විභක්ති ප්‍රත්‍යය නමින් ද හැදින්වේ.

2. තද්ධිත කාදන්ත හෘදෙහි අසුරු නිදසුන් සහිත ව පහදන්න.

තාමයකට ප්‍රත්‍යයයක් විමෙන් සෑදෙන අත්‍ය තාම තද්ධිත යි.

නිද- නැම්+ඉ<නැම්

බාහුභිකට ප්‍රත්‍යයයක් විමෙන් සෑදෙන තාම කාදන්ත යි.

මර+උ<මරු

ප්‍රත්‍යයාර්ථ තාම යනු තද්ධිත, කාදන්ත දෙකට ම යෙදෙන පොදු නමෙකි. ප්‍රත්‍යයමත් විමෙන් සෑදෙන තාම හෙයින් ඒ යෙදෙයි.

ව්‍යාකරණ විවරණයෙහි තද්ධිත ප්‍රත්‍යය 19 ක් දැක්වේ (311 පිට) එයට නිදසුන් මෙ ඡේ වෙයි.

- ඉ - ගම්+ඉ = ගාමි
- මුමා - රත්+මුමා = රත්මුමා
- මස - රිදි+මස = රිදිමස
- මන් - පින්+මන් = පින්මන්
- මන් - සිරි+මන් = සිරිමන්
- හර - පිය+හර = පියහර
- තම - පිය+තම = පියතම
- ඉති - පැන්+ඉති = පැනිති
- අචි - කර+අචි = කරචි
- අචු - හර+අචු = හරචු

අස් - වරළු+අස් = වරලස්
 අත් - වුවත්+අත් = වුවතත්
 බ - දිය+බ = දියබ
 කා - ජන+කා = ජනකා
 ආණ - පිය+ආණ = පියාණ
 අණු - පුත්+අණු = පුතණු
 අණි - මා+අණි = මාණි
 අ - ගම+අ = ගම (=කම් දෙටු)
 එක් - ගොන්+එක් = ගොතෙක්

"සිංහලයෙහි පද බෙදීම" මෙයට මෑත ව ද හදිවිත ප්‍රත්‍යයය කිහිපයක් එක් කරයි.

තු - වහ+තු = වහතු
 ම - විස+ම = විසම
 ර - දිය+ර = දියර
 ලු - මහ+ලු = මහලු

බාදන්න ප්‍රත්‍යයය ද රැසෙකි

ල - කර+ල = කරල
 ඉය - කර+ඉය = කිරිය
 ලණු - මර+ලණු = මැරුණු
 නු - බල+නු = බලනු
 හ - පිය+හ = පියහ
 ලම - තට+ලම = තැටුම්
 රම - කප+රම = කැපීම
 ලුලි - කොට+ලුලි = කෙටිලි
 මන් - ලිය+මන් = ලියමන්
 ඉ - විකුණ+ඉ = විකුණි
 ලා - විකුණ+ලා = විකුණු
 හා - බස්+හා = බස්හා

ක්‍රියාවෙකින් තැනෙන සියලු විශේෂණ ද තාම හෙයින් කාදන්න තාම ගොඩෙහි ම වැටෙයි.

නිද- මා බලන පොත
 මා බැලූ පොත

8. උපසර්ගන් පද වර්ගයක් කොට සැලැකීම ශාස්ත්‍රීය ද? විමසන්න

තාම ක්‍රියා, නිපාත, උපසර්ග යා සි පද හතරක් ඇතැම්හු දක්වති. (සිංහල භාෂාව 115 පිට)

"ලමයා අවවාද නො පිළිගනී"

මේ වැනියෙහි ලමයා යනු තාම පදයෙකි. අවවාද යනු ද තාම පදයෙකි. පිළිගනී යනු ක්‍රියා පදයෙකි. නො නිපාත පදයෙකි. අවවාද යනු තත්හි අව යනුත් පිළිගනී යන තත්හි පිළි යනුත් උපසර්ග පද යි.

උපසර්ග පද තාමයකට හෝ ක්‍රියාවකට හෝ මූලින් බැඳී මිඟ තනි ව නොසිටින බව මෙසින් ද පෙනේ. තනි ව සිටීමේ ශක්තියක් කැඩී තම් ඒ පද වර්ගයක් වන්නේ කෙ හේ ද?

නො නිපාතයද ඇතැම් විට (අව්‍යය සමාසයේ දී තම්) තනි ව නො සිටී. නිද:- නොසිරිත් නොගුණ. එහෙත් නිපාතයට අහෙක් තත්හි තන ව සිටීමේ ශක්තියක් වෙයි. උපසර්ගයට තම් වේ හැකියාව තැන්හේ ම ය.

කුමාරතුංගයෝ ව්‍යාකරණ විවරණයෙහි (328, 329 පිටු) උපසර්ග පද වර්ගයක් කොට දක්වීම ආශාස්ත්‍රීය බවට මෙ හේ කරුණු දක්වති "ඇතැම් වෛයාකරණයෝ උපර්තයද පද විශේෂයක් කොට සලකති. තනි වැ සිටී කිසි අර්ථයක් නොදෙන බැවින් උපසර්ග පද කොට සැලැකීම ශාස්ත්‍ර විරෝධ වෙයි. මූලයෙදී සංග්‍රහ ප්‍රකාශි නිපදවන උපසර්ගය ඉදින් පදයෙක් වේ නම්, අභව යෙදී සංග්‍රහ ප්‍රකාශි නිපදවන ප්‍රත්‍යයය ද පදයක් විය යුත්තේ ය."

ඇබ්‍යසිය-

1. සිදත් සඟරායෙහි පන්දි දක්වීම සම්පූර්ණ ද? කරුණු දක්වන්න.
2. අපෝභාදේශය හා භොභාගමය නිදසුන් දී විස්තර කරන්න.
3. සිදත් සඟරා කරුවන් දක්වන මත් වැඩි, මත් අඩු, නියම විදි, අනියම විදි නිදසුනින් පැහැදිලි කරන්න.

මගේ බලපිටි සමය - 11

කුමරතුඟු මුනිදසුන් බලපිටියේ ගුරු ඇබැසි විදුහල් පති වූ විසූ සෙමෙහි එ විදුහල්හි පුහුණුව ලද ගුරු කෙනකුන් වූ මෙ පබ්බවාණන් ගේ මේ ලිපි පෙළෙන් මුනිදසුන් පිළිබැඳි රසවත් පුවත් රැසක් හෙළි වනු ඇති ා

මොහොට්ටි වදාණු දේවදු

සිලී පැමිණි සංඝති දිනයෙකි. එ දින ද කුමාරතුංගයෝ මා පෙරමුණ ගත් භ. ගිය පරපුරේ කිවියන් ගේ සිතුම්, පාතුම් ගැන මද හැඳින්වීමක් කොට මේ පැදිය ගැසූ හ.

මේ රද මනමාල දරු පිරිවරිත
මේ නද තුරු කාද කොට මිදු බරණ ගෙන
පැ නද බලා වැලු වියතල්ලා කෙමෙන
දුවාද සහ කතුන් කැන්ද සිදු ගෙවන

මහ වැසි දිනයෙකැ කැන්ද ගෙන ගිය මනමාලියක ගංවතුරේ වැටී ගොස් මුහුදට වත් බවෙකි මෙයින් කියාවෙනුයේ. මෙහි මනමාලියා නම් මේ රද (මේ රජයා) යි. නියම මනමාලියකු සිටිය ද හේ මෙහි නො ගැනිණ. ඒ මහල් ගමන ගිය පිරිස එ ද මහ ගංවතුරේ ඔරුවකින් එ තෙර වද්දී ඔරුව පෙරැලී මනමාලිය වතුරේ ගසා ගෙන ගියා වියා හැකි යැ. පිරිවර නම් ජලධාරාවෝ යැ. එ බඳු ගමනෙකැ දී තුරු කද (තුරු වාදනය) කිරීම ද පෙරැ සිටිනී. මෙහි තුරු කද නම් මේ නද (මේස හජිතාව) යි. අබරණ නම් විදුලිය යි. වැසි දිනවලා බලාවන් (කොහුන්) පියාසර කරනුයෙන් ඔවුන් පියාසර කිරීම වියන්

ඇල්ලීම ගේ මෙහි ගැනිණ. දුවාද්දත් සමහ මේ රද මනමාලියා කතුන් කැන්ද ගෙන සිදු හෙ (සමුද්‍රය නමැති ගෙට) වන්ඳේ යැ මේ සිදු වීම කිවියා වැනු අයුරු කො තරම් මනහර ද!

ජාත්‍රයන් ගේ වාරය ආයේ යැ. පැහ පුලුච්ඡීමට වර ලැබිණ. කිසිවකු නොනැගිටින ගේ යැ. මට නො තැගිටා නො සිටියා හැඬ කරුණෙකි. එ නම්, - මේ පැදිය ද අප ගමේ ඊශ්වර කිවිදු ගේ මැ වීම යි. එහි විමසා දක යුතු කරුණක් ද ඇති නිසා වෙසෙසින් මැ නැහැ සිටා, 'දුවාද්දට දුන් දු පැදියේ නොසදහන් විම අඩුවෙක් නො වේ දු'යි ඇසීම්. ඒ සදහා දෙහු ලබන හැම දෙයක් මැ මේ මේ යැ යි නම් විසින් එලි පිටා මැ නොදැක්වීම එ තරම් වරදෙක් නො වේ යැ යි කුමාරතුංගයෝ පැවැසූ හ. මම පැවැසීම්, මේ (පැදිය) වහ ගංවතුරක් පිළිබද වූ කියාවුණු පැදි පෙළෙකැ අවසන් පැදිය බවත්, දුවාද්දට දෙන ලද දු පළු පැදිවලා සදහන් වූ ඇති බවත්. ඒ පැදිපෙළ දැනට මනක දු යි ඇසූ හ කුමාරතුංගයෝ, මනක බව පැවැසීම් මම. එස කියන ලෙස වර ලද හෙයින් මේ ගේ ගැසීම්.

- කෙ වසිනෙක් අහසේ - සත් සිය භව පනසක් වරුගේ - වරතුදු
- පත් වූ මැ රිචි ගො රැසේ - අව සව වක් ලත් ගුරු දවසේ
- ලක රට සවන ලෙසේ - පෙර යම පැළ තුරු මෙ සිටු දෙසේ - දෙදරා
- ගෙන'කුණු සිය අහසේ - සැඩ මරුනෙන් බිඳූ එ තුරු රැසේ
- එ කෙසෙහි වැසි අහසේ - ගහනව ගුගුරා නොපමණ සේ - දරා
- වැසි වැසූ සදිනෙ'ක සේ - වළ ගොඩ පිරිහිරි ගොස් එක සේ
- නෙක වැච කංඬි බො සේ - අවු කොටු නෙ ගෙවල් සහ මෙ දෙසේ - සිඳූ බිඳූ
- මහ ගංවතුරු රැසේ - ගැලුමෙන් රටට වී විපක මෙ සේ

ගංගසල වැ උන්තු අය ගේ ගහ කො නැනෑ ද නො වැ	බුන්තූ
සන්තක දෙ ගැනු'න්තු අය එ දුකින් හඩ මොර	ලන්තූ
ගොත් දෙ වග ද දොන්තු දියෙහි වැටී ගොස් සිඳු මැද	වන්තූ
උන් දකෑ දකෑ කන්තු ලෙස ගොපලුවො තුරු අගැ	උන්තූ

පැහි ගොයම් නො පැහි පැළ පත නැහි ගියේ	වැනැහි
රැහි කැරපු වී - බිහි කොළ කැටි බැහි ගියේ	දියෙහි
බැහි තුටු ද නො බැහි අල වතු ඉහි නැතුව	වැනැහි
නොහි දනෝ සැනැහි ඇඳුවෝ ගැහි වැහි	බිමැ හි

මේ රද මනමාල දරා	පිරිවරින
මේ නද තුරු නාද කොටු වියු බරණ	ගෙන
පැ නද බලා වැළ වියන්'ල්ලා	කොමන
දූ වැද සහ කතුන් කැන්ද සිඳු	ගෙ වන

ඔබ්, ඒ පැදිපෙළේ සැටියට තමි ගංවතුරේ
 ගසා-ගෙනැ ආ ඒ සියලු දූ. දූවැද්ද ලෙස
 ගණන් ගත කැහි බව පැවැසු හ කුමාර-
 තුංගයෝ.

ඔහුට ලැබුණේන් එ වෙලේ මැ මේ ගංවතුර
 පිළිබඳ වැ මේ පැදි පබඳ කළ බව ද පැරැණියන්
 කියූ හ සි මම වැහි දුරටත් පැවැසිමි.

මේ පැදි පෙළේ කතු වරයා ඊශ්වර කිව්ද
 බව ද ඔහු ගේ නිවෙස පිහිටියේ ගහ අද්දර මැ
 බැවින්, ඒ ගංවතුරට ගනේ ගසා-ගෙනැ ආ,
 ඉතා හොදට සකස් කළ පුස් කොළ රැසක්

එ පැදි පෙළ නැවැතැ වරක් මා ලවා
 ගසවා ඇතැම් තැන් ගැනැ විවිසීමක් ද කළ හ
 කුමාරතුංගයෝ. එ දිනැ සංතතියේ වැඩ එ
 පමණින් නිමුණේ යැ.

(එන හලබ හා බැඳෙයි.)

අප ලද පත පොත

‘පහන’ මහලේ කලබ

සකසු - ඒ. මිරසිංහ මිල සත 45 සි.

* විදු ලිපි,	* යටගියා ලිපි
* දෙස් පලු ලිපි	* ගුණ දහම ලිපි
* පැදි	* කෙටි කතෘ

ආදියෙන් හර බර වූ මේ සඟරාව සාර මසින්
 සාර මසැ පළ වන්නෙකි.

‘සඟරාවේ පරමාර්ථය දක්ෂ ලෙබක ලේඛිකා පරපුරක් ඇති කිරීම’ බව
 සකසුවාණෝ මැ පවසති.

මොවුන් ගේ මේ උතුම් අරමුණ පල දෙනු සඳහා ලිපියුවන් ගේ සේ මැ
 කියවන්නවුන් ගේ ද අත් වැල ලැබේ වා ! යි පතවු.

—අනුදම්ස කුඩානිකි

විසි වූණු අසිපත

'පඩු අබා වනෙහි' නවද පිරිසිදියෙකි මේ.

පඩු අබා කුමරා පංචුල ඇඳුරිදු ගේ 'නැණ පිලට' ඇතුළු වූ ගෙවන තුන් වැනි වසර යි මේ. දැන් කුමරා ගේ වයස හවුරුදු දොළොසෙකි.

කුමරුවන් ගේ සියලු රැක්ම සලසන ලද නමුදු ඔවුන් ගේ සියන් කම මැඩෙන කිසිවක් නොකිරීමට ඇඳුරු තෙමේ සියලු වග බලා ගත්තේ යැ. එ හෙයින් සත්හලේ දී වුව ද සත් කුමරුවෝ සපිරි නිදහස මැ ලැබූ හ.

අපේ

ඒ බස් මහ අවුරුදු සමය හෙයින් තම මැත් පිරිපැසුණු වසන් ලකුණින් වටිවාව සොඳුරු බව දක්වා සිටි සමය යි. කපු ගස් කපු පුහුලමින් වවුලන් සේ මැ කොලුවන් ද උමතු කෙලේ යැ. දඹ ගස් පුරුදු රතු සැටියෙන් සැරැසෙත් මැ බක්ම ගස් කහ ඔසරියෙන් සැදී සිටියේ යි. අඹ ගසේ කොටුලා ගේ ගියන් වන හිසේ අවිත්තියා ගේ ගියන් මාරුයෙන් මාරුවට ඇසුණේ යි. එරබදු ගස ගිලිහුණු සිය ගණන් මල් පෙත්තෙන් බිමැ රතු පලස් අතුරන් මැ එ පලස් සුලගේ විසිරෙනු හොඳී බරව තුබූ කහ-කළු බොරළු කැට සෙසින් එ මතැ එරබදු පැණි බී මුස පත් වැ හුණු දෙබරුන් ගේ සිරුරු විශා. දෙබර වද හිස් වන මී වද හොහිස් වන මේ අවදිය මී මැස්සනට සේ මැ ගම් දරුවනට ද ජය මහල් සමය යි.

සත්හල් බිමින් බැහැර රැක් බිලියෙකැ වූ මියක් දකැ හතර වූ කුමරෝ සත් දෙනෙකි. ඔහු කම් පඩු අබා කුමරු ද පංචුල තෙ පුත් කුමරෝ ද පංචුල තෙ සුහුරු කුමරෝ ද යන සත් කුමරුවෝ යි.

"අත්ත අත්ත මල මිනිසෙක්!" මේ ගේ කියේ එක් කුමරෙකි. කවුරුත් බැලූ හ. මොහොතින් ඔහු ඒ මිනිසා වට කැරැගත් හ.

"නැ! මැරිලා නැ, හුස්ම මැටෙනවා!"

"අහෝ, හිඟන්තාට සත්ත නැති වූ කලත්තෙ කැඳිලා!"

"ඒයි, නැගිටපන්!"

හිඟන්තා ඇස ඇර බලා කෙදිරි භාත්තට විශා.

"කියාපන්, මේ කීමෙන් ද වුණේ!"

ඔහු හිඟන්තා වාහි කැරැවූ හ. එහෙත් ගේ කෙදිරි ගා යළි බිම මැ හොත්තේ යැ.

"කතා කැරපන්. තොපට වුවමනා උදව්වක් අප කරනවා."

හිඟන්තා බඩට අත කබා යළි ඇගිලී තුනක් පෙත්වා ගොත ගහන සරින් තමාට තුන් මේලෙකින් කැමක් හොලැබුණු බව කියා සිටියේ යැ.

"අපි මොහු ඔසවා ගෙනා යමු සත්හලට"

මොහොතින් තුදස් අතක් මතැ යදියා සත්හල වෙත ඔසවා ගෙනා යනු ලැබී යා. සත්හලේ පිල් කබෙකැ බිත්තියට පිට දී හිදාගත්වනු ලැබූ ඔහුට කුමරුවෝ කැඳිලි පෙට්ලි ගෙන'වුත් දුන් හ. එහිත් පිතැවුණු යැදියා හරි බරි ගැහි සත්හලේ පිල් කබෙහි පිය ගැටය මතැ හිදාගත්තේ යැ.

කුමරුවෝ 'දැන් අපි හරඹ හුරු වෙමුයි කඩු හරඹයට සැරැසුණෝ යැ.

'එක!'

මේ සේ කියේ හැමට වැඩි මහල් රිපී කුමරු සි. අණ දීම බෙහෙවින් කැරැණේ ඔහු හෝ රජතු කුමරු හෝ විසිනි. එ හමට කුමරුවෝ සුගල විසින් වෙන් වූ හ.

'දෙක!'

එ හමට ඒ ඒ සුඛල මුහුණට මුහුණ ලා සිටිගත් හ.

'තුන'

කුමරුවෝ කඩු ඇදුගත් හ.

'ච්ඡිකු!'

දුන් එ තැනැ සටනෙකි; කෙලි සටනෙකැ සි බැඳු බැල්මට කීව නොහැකි බිහිසුණු සටනෙකි ඒ.

කුමරෝ ස-දෙනෙක් ඔවුනොවුන් කඩු හැමට පැරැණෙති අනෙකා කඩුව තරයේ ගෙනැ එකෙක් සටනට නො වැදී බලා සිටී කුමට ද? තමා ගේ වරය එක හුරු යැ. එ වරය එනුයේ එකකු දවීමෙනි. දවීම සිදු වන්නේ එකකු ගේ වැටීමෙනි; තැන නොත් අසිපත ගිලීගියා මෙනි; තැන නොත් හතිය නියා අසින් වීමෙනි.

රු. රු. හඩ සුලයේ ඇතට ඇසෙන්නට විසා; දුරුවන් අවි ගෙනැ කරන ඒ කර්මය බලා බිය පත් වැ හඩ හඩා දිවෙන සුලයේ හඩ ගෙයින් මැ ඒ ඇතට ඇසෙන්නට විසා.

එ කෙකුත් පසු නො බසි. පෙරට තැබූ සිං පෙරට මැ යැ. කඩුවෙන් කඩුව සවියෙන් සවිය හා පුහුණුවෙන් පුහුණුව හා උරහ බලන මොහොතෙකි ඒ. පසු බසිනොත් දුබලයා යැ. දුබලයා වීමට රිසි කිසිවෙක් එහි තැනි. එ හෙයින් සටන නොතවතින්තේ.

පංචුලයන් ගේ කනිටු සුහුරු බලකු කුමරු හට මුහුණ ලා උත්තේ පංචුල කනිටු පුන් සද කුමරු යැ. දෙ දෙනා මැ කනිටුවෝ යැ. එකෙක් හටතින් එ වැත්තෙක් පල නො වී.

සියේ මද වෙලාවෙකි. බලකු කුමරු වැරෙන් දුන් පහරක් නිසා සද කුමරා ගේ කඩුව අතින් ගිලීගි බඩ ගණනක් විසි වී නියේ යැ.

ඒ අසිපත ඊ වෙයින් කෙලින් මැ ගියේ යැදියා දෙසට යා.

'අපොසි!' යන හඩ වත්; නැගෙන්නට කරම් කල් නො ගියේ යැ. කඩුව රැඳුණේ කොහිද? යැදියා ගේ දික් කල සුරතෙති යැ. ඒ නම් යැදියකුට කල හැකි හපන් කමෙක් නො වේ! කඩුව ගත් යැදියා තැනි සිටියේ යැ.

'හේසි! දුව පිය පරයා!' මේ හඩ සත්කල දෙසින් තැනිණි. පංචුලයන් ගේ ගැඹුරු හඩ සි ඒ.

යැදියා කඩුව එහි මැ අමා දුවන්නට ඉහිලුණේ යැ. දිවැ ගිය යැදියා සත්හලේ කඩුල්ලෙන් පනිත් මැ කඩුල්ල මුල වුවකු දකැ ගැස්සී සිටියේ යැ. ඒ නම් සිහිර සි. සිහිර අනෙහි වූ පොදියෙනි.

මෙන්ත අබය කුමරුනි, ඔබ ගේ ඇඳුම් පොදිය. මෙය ඔබ බාර දී මග නවත්වා අච්ඡු අතේ වීම පරිස්සම් මදි කෙසින් මා එය ඔබට දෙන්නට ඔහු ගෙන් ගෙනාවා. හත්ත මේක. හැබැයි ඔබ ඇඳුමෙන් මැ මේ ගම්ගොඩ පහු කරවවා නම් තමා වැඩිය ක්‍රමයට හුරු.'

මෙ සේ කී සිහිර, අබය කුමරු මග තබා ආ ඇඳුම් පොදිය ඔහුට මැ පෙරලා දුන්නේ යැ. හේ එය වෙමුලන අතීන් ගති.

'හැබැයි මින් මතු මෙහි පස් පැහුව නොත් නොප මේ සේ දෙ පයින් නොයන බව පමණක් දැනගනු'

සිහිර ඒ කෙලේ කරවුවුවෙකි. බිය වූ අබය කුමරා මග කන්නලව්වක් කෙලේ යැ. නමා ආයේ බැනා හඳුනාගැනීමට බවත්, එකෙක් ඒ නොහැකි වූ බවත් නියා මින් මතු කුමරුට නිසි උවදුරක් නොකරන බවට දිවුරා පිලිහ දී හේ යන්නට හැරැණේ යැ.

ඉන් පසු, පසු නො බලා ගැහෙමින් සුහු ගමනින්, ආ මගේ මැ ගිය අබය කුමරු මද වේලාවෙකින් සිය ඇඳුම් පොදිය දී මහා රඳවා ආච්ඡු උත්තැනට මැ ගියේ සි. ඔහු දුටුයේ කීමෙන් ද? ගිහ පහලට එල්ලෙන සේ උස් ගසෙකැ දෙ පයින් එල්ලෙමින් ගිටි සිය සගයා

යා. කුමරු ඔහු දුටු හෙයින් මා හෙ ද කුමරා දුටුයේ යැ.

'අතේ මොහු බිමට බාලාගත්තට වත් කෙතෙක් ඇත් තම!' යනු ඔහුට කියැවිණි. ඒ එක්ක මා කොයින් ආවා ද කියා නොහැකි සේ හදිසියේ මා එහි ආ ගැමියෝ කිහිප දෙනෙකි.

උත් ගෙන් දෙ දෙනෙක් මා ගසට කැනුණෝ යැ. දිග රැහැනක් තෙතැ පළමු වැ ගසට කැගිසේ ගහ මුදුනෙහි ආර මිනිසා එල්ලෙන කමස ගැට ලු අත්ත මතා යැ.

දිග රිටක් ගෙතැ ගසට කැගී දෙ වැන්නා එල්ලෙන්නහු ගේ අත් මට්ටමේ ගසෙහි මහ කඳෙහි වෙසී. හේ ඒ රිටේ මාද කොටස එල්ලෙන්නහු ගේ අතට වදින සේ එතැවූ විටා බිය පත් මිනිසා ඒ තදින් ගත්තේ යැ. රිටේ මුල් කෙළවර දැක් ගස මාදක් කැගියහු ගේ කර මතා යැ.

අත්තෙහි කැගී සිටි කැනැත්තේ අදිත. විටා තද වත හොංඩුවෙහින් සිය රැකැහ රිටේ අග කොතට ලා රැකැතේ මාද උඹ අත්තේ පටලවා අල්ලාගත්තේ යැ. මේ අතර අසරණයාට රිටි තදින් අල්ලාගත්තට අන් කොටා ඔහු ගේ පා එල්ලෙමින් තුඩු රැහැන සෙමෙන් ලීහා පා පහලට එන්නට සැලැස්මිණ. දැන් හේ දැනින් රිටෙහි එල්ලී සිටී. ඉක්බිති රිටි දිගේ දැනින් එල්ලෙමින් අවුත් ගසේ එහ කඳට ලංවන්නට ඔහුට අණ කැරැණද ඔහු අත මදක් වත් බුරුල් කොසෙලෙත් රිටි පිටිත් මා ඔහු ගේ කඳ මද මද බිමට බාන්නට සිදු වියැ. බිම පස වදින්නා හා මා හේ මුලින් සිදාලූ ගසක් මෙන් බිමා ගොත්තේ යැ. රැස් වූවෝ ඔහුට පැත් පොවා මුහුණට දිය දී උන් සිහි එලූවූ හ.

මේ අතර අබය කුමරු එහි රැස් වූ ගැමියන් ගෙන් නොයෙක් පැත ඇසූ හ. එහෙත් පැත ඇසුවා පමණ හි. එතෙකුත් නො බිණී යැ.

වෙසක් මහිර

ඇ. ලොරන්සු රණසිංහ

පු ර දෙ සිසිල් රස් කවමින් සත්	වගට	නිල් තණ බුමුතුරුණු ඔප කළ සඳ	පහත
දෙ ර හැරැ සිටි සමබුදු හිමි පැ	ලොවට	කොඳ මල් සිතුරමින් පොබයයි මන	නුවහ
පොර වා සිල් රෙද්ද උවැසි වෙසින්	සිට	ගැ කෙරැ වැඩුණු තෙක් මල්, සුවදෙහි	එවහ
සැ ර සෙයි වතු සුද්ද පදුරු දු බුදු	පුදට	පණිවුඩ අපට දෙයි ලොවතුරු සුව	සඳහ
මින් පෙරැ නොදත් සුවදෙක් අද පවතෙ	කැවී	අද අග දිනය යැ යි ගෙනැ දුන් පරම	සුඵ
ගතැ ධහ, සිතැ විඩා, සැම එක් වර මැ	නිවී	සව සත සතනැ පිරි සෝ හිනි මැළය	නිවේ
'ඔව්! අද කිමැ හි වෙනසෙක් මේ අයුරු	මැවී'	ගොර දුක් සසර දකැ ජය ගනු පිණිසැ	බවේ
මෙහි ඇති රහස සොයමින් ගත අදුරු	දිවී	බුදු වුණු පියාණෙනි මා බැනි දිබට	වැවේ
මද නල ළහට වීත් බෝ පත්	කන්වලට	අග මහ ලොවට හෙළි කැරැ මරණය	දිනක
රහසක් තබයි නොහැඟෙන අයුරින්	අපට	එ මහින් නුවණ වඩමින් ලබනට	නිවක
මේ බිට හැඟී අහසෙහි රත් තරු	කැලව	වදහළ පියාණෙනි! ඔබ සමථන මේ	දින
සතුටින් තටනු වැනි හෙළි රැළි දී	ලොවට	ඔබ වෙතැ පුදවී මගෙ හද බැනි මල්	උසක

සියලු ම මෝටර් රථ උපකරණ

අමතර කොටස් හා
විකර් විදුලි සදහා යා යුතු නැත

මරදනේ

පංචිකාවිත්ත පාරේ - 149

නෙලේසන් සහෝදරයෝ

සුබස

සෙල බස
ම කොට්ට
සදහා
පැමැත්තේ.

‡ මරදනේ - 679
ටෙ. ම. පෙරේරා
සුබස අදිසරා

දැනුම

'දැනුම'
බසට
ගෙනෙහි
දැනුම

කොළොම - 1
ගපුර් මන්දිරයේ - 29 1/9
දැනුම ප්‍රකාශකයෝ

වෙසක්

පොත

—•—

පිටි

හෙ මහලෙන්

පින් බර වූ මේ

වෙසක් දින ෧෪

බඩ හැම හා රක් වැ

සියලු

සත්කමක්

සුම සත්

සිත් ඇත්තෝ

වෙත් වා! සි

පාර්වතා

කරුණි.

මි මැඩුම

මෝරර රර

රසකරණ

වෙලෙන් දෝ

කොළොඹ,

මිහඹුම,

මමසන.